

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ

ПРЕЗИДІЯ

ПОСТАНОВА №132/5

25 серпня 2023 р.

м. Харків

Про затвердження Зведеного тематичного плану фундаментальних наукових досліджень наукових установ Національної академії правових наук України, що плануються до виконання за рахунок коштів державного бюджету у 2024 році

Заслухавши інформацію президента НАПрН України Журавля В. А. про затвердження Зведеного тематичного плану фундаментальних наукових досліджень наукових установ Національної академії правових наук України, що плануються до виконання за рахунок коштів державного бюджету у 2024 році,

президія постановляє:

1. Затвердити Зведений тематичний план фундаментальних наукових досліджень наукових установ Національної академії правових наук України, що плануються до виконання за рахунок коштів державного бюджету у 2024 році (додається).
2. Апарату президії НАПрН України направити до Національної академії наук України для проведення експертизи теми, дослідження яких планується розпочати в 2024 році.
3. Директорам наукових установ НАПрН України надати до 1 грудня 2023 року проекти документів для укладення договорів з президією НАПрН України на виконання науково-дослідних робіт, які будуть досліджуватися в 2024 році.
4. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на головного ученого секретаря НАПрН України Гетьмана Є. А.

Президент НАПрН України

Головний учений секретар
НАПрН України

Володимир ЖУРАВЕЛЬ

Євген ГЕТЬМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО

Постановою президії НАПрН України
№ 432/5 від 25 серпня 2023 р.

Президія НАПрН України
Володимир Журавель

ЗВЕДЕНИЙ ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН

фундаментальних наукових досліджень наукових установ Національної академії правових наук України,
що плануються до виконання за рахунок коштів державного бюджету у 2024 році

№ п/п	Назва фундаментального наукового дослідження, номер держ. реєстрації УКРІНТЕІ, номер та дата рішення Експертної ради з питань оцінювання тем фундаментальних науково-дослідних робіт при НАН України	Відповідність тематики державним пріоритетам та рішенням президії НАПрН України (щодо адаптації законодавства України до права ЄС; відновлення України в післявоєнний період; забезпечення національної безпеки та оборони; розслідування військових кримінальних правопорушень та злочинів проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку; механізмів притягнення до відповідальності, відшкодування шкоди та компенсації збитків, заподіяних громадянам України, юридичним особам, державі Україна, природнім об'єктам збройною агресією РФ).	Обсяги фінансування за рахунок коштів держ. бюджету, тис. гри.		Органи державної влади, яким будуть спрямовані результати дослідження	Період виконання теми (зазначити весь період)	Основні очікувані результати дослідження (в кількісному та якісному вимірі). Проекти нормативно-правових актів, коментарі, аналітичні огляди, концепції законодавства, які будуть підготовлені. Соціально-економічний ефект від дослідження.
			На весь період фінансування	У тому числі на 2024 рік			
6581040 «Наукова і науково-технічна діяльність у сфері законодавства і права»							
НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ПРАВОТВОРЧОСТІ ТА НАУКОВО-ПРАВОВИХ ЕКСПЕРТИЗ							
1.	Взаємодія правової держави, громадянського суспільства та особи: правові аспекти, практичні реалії, прогностичні зміни РК УкрІНТЕІ № 0121U100150 Експертний висновок	1. План відновлення України за напрямками: «Права людини», «Відновлення та розвиток економіки», «Відновлення та розбудова інфраструктури». 2. Забезпечення національної безпеки та оборони. Розслідування військових кримінальних правопорушень та правопорушень проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку. Механізм притягнення до відповідальності. 3. Механізм відшкодування шкоди та компенсації збитків, заподіяних громадянам України, юридичним особам, державі Україна, природнім об'єктам). <u>Мета:</u> перспективи ефективного взаємодії громадянського суспільства, держави та особи у післявоєнний період			1. Верховна Рада України (Комітет з питань економічного розвитку) 2. Кабінет Міністрів України (Міністр юстиції України, Міністерство	2021-2024	За результатами виконання проекту очікується 1 монографія, 10 статей, 1 стаття Scopus (WoS CC), 1 конференція, 1 законопроект, 3 науково-експертних висновки. <i>Соціально-економічний ефект від дослідження</i> зумовлюватиме удосконалення механізму та форм взаємодії громадянського суспільства, особи та правової держави в період відновлення України від наслідків війни;

	<p>№121/29-1 від 14 вересня 2020 року</p>	<p>відбудови України, а також на шляху вступу України до ЄС та Північноатлантичного альянсу шляхом реалізації стратегічних цілей за такими напрямками:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) трансформація державної політики України у сферах національної безпеки і оборони шляхом розроблення правового превентивного механізму, який би унеможлилював збройні конфлікти з метою захоплення людей, територій та ресурсів; 2) визначення та закріплення на законодавчому рівні поняття «національне багатство», що має охоплювати фізичний капітал, природні ресурси та людський капітал; 3) вироблення механізму оцінки національного багатства та розмірів завданої шкоди національному багатству внаслідок російської агресії проти України; 4) впровадження правових аспектів забезпечення належної комунікації між громадянським суспільством, правовою державою та особою у післявоєнний період; 5) посилення взаємодії громадянського суспільства та держави через механізми консолідації патріотичних сил; 6) належна правова регламентація волонтерського руху як елементу громадянського суспільства; 7) удосконалення механізму правового забезпечення взаємодії збройних сил України з громадянським суспільством; 8) удосконалення національної моделі криміналізації порушення законів та звичаїв війни; 9) впровадження дієвого механізму відшкодування майнової шкоди, завданої внаслідок збройної агресії російської федерації; 10) перспективи удосконалення правового статусу особистості та її безпеки в контексті модернізації взаємодії громадянського суспільства та правової держави. 		<p>внутрішніх справ) 3.Верховний Суд 4. Конституційний Суд України</p>		<p>закріплення національного багатства на законодавчому рівні сприятиме ефективнішій боротьбі з корупцією та нівелюванню нових загроз для національної безпеки; унормування діяльності волонтерських організацій; посилення консолідації громадянських інституцій та держави; належну взаємодію збройних сил України з громадянським суспільством; гарантування системи безпеки, що пов'язана з соціальною діяльністю, яка несе загрозу життєво важливим інтересам людини, суспільства і держави.</p>
2.	<p>Розвиток правничої освіти як складова правової реформи</p> <p>РК УкрІНТЕІ № 0121U100031</p> <p>Експертний висновок №121/29-2 від 14 вересня 2020 року</p>	<p>1. План відновлення України за напрямом «Освіта і наука» 2. Адаптація законодавства України до права ЄС відповідно до Угоди про асоціацію між Україною та ЄС</p> <p>Мета: формування концептуальних засад синхронізації правничої освіти та правової науки з освітнім та дослідницьким простором Європейського Союзу шляхом реалізації стратегічних цілей за такими напрямками:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) формування концептуальних засад якісної інтеграції до наукових та інноваційних програм ЄС; 2) напрацювання напрямів (умов) підвищення ефективності національної дослідницької системи у 		<p>1.Комітет Верховної Ради України з питань освіти, науки та інновацій. 2.Міністерств о освіти і науки України. 3.Національне агентство із забезпечення</p>	<p>2021-2024</p>	<p>За результатами виконання проекту очікується 1 монографія, 8 статей, 1 конференція, 1 круглий стіл, 1 законопроект; 2 науково-експертних висновки.</p> <p><i>Соціально-економічний ефект від дослідження зумовлюватиме окреслення основних тенденцій розвитку правничої освіти у світі у зв'язку з євроінтеграційними процесами та інтеграційним розвитком України; виокремлення</i></p>

		<p>контексті гармонізації політики у сфері наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності відповідно до стандартів та норм ЄС;</p> <p>3) окреслення перспектив участі України у Комітеті Ради ЄС з питань Європейського дослідницького простору та інновацій (ERAC) та долучення до формування спільної політики Європейського дослідницького простору та Європейського простору вищої освіти;</p> <p>4) формування комплексного підходу щодо оцінювання якості наукової та науково-технічної діяльності, а саме вдосконалення системи оцінювання діяльності наукових установ, наукової та науково-технічної діяльності в закладах вищої освіти відповідно до практик ЄС та з урахуванням національної специфіки.</p>			якості вищої освіти.		найкращих європейських та світових методик викладання юридичних дисциплін в часи пандемії; підвищенню ефективності національної дослідницької системи; наближенню України до Європейського дослідницького простору та інновацій (ERAC) та долучення до формування спільної політики Європейського дослідницького простору та Європейського простору вищої освіти; вдосконалення системи оцінювання діяльності наукових установ, наукової діяльності в закладах вищої освіти відповідно до практик ЄС.
3.	<p>Теоретико-методологічні засади правотворчості в Україні</p> <p>РК УкрІНТЕІ № 0121U113870</p> <p>Експертний висновок №121/58 від 18 жовтня 2021 року</p>	<p>1. Адаптація законодавства України до права ЄС відповідно до Угоди про асоціацію між Україною та ЄС (євроінтеграційний напрям)</p> <p>2. План відновлення України за напрямками «Європейська інтеграція», «Державне управління», «Юстиція».</p> <p>Мета: впровадження найбільш ефективних правил і засобів нормопроектної техніки, спрямованих на гармонізацію національного законодавства України та асquis ЄС з метою європейської інтеграції у політичній, правовій і економічній сферах.</p> <p>Увага концентруватиметься на реалізації стратегічних цілей за такими напрямками:</p> <p>1) формування єдиного правового простору з країнами-членами ЄС;</p> <p>2) формування рекомендацій щодо послідовності опрацювання положень Директив ЄС, які потребують імплементації в законодавство України щодо нарахування та сплати податків, податкового адміністрування</p> <p>аналітичне дослідження змісту Директив ЄС на предмет їх імплементації;</p> <p>3) визначення методологічних засад оптимізації стадій правотворчого процесу;</p> <p>4) визначення пріоритетності прийняття нормативно-правових актів у правотворчій діяльності в Україні;</p> <p>5) унормування роботи з оновлення та систематизації законодавства, заповнення прогалин, скасування</p>			<p>1. Науково-консультатив на рада при Голові Верховної Ради України, Комітет з питань правової політики</p> <p>2. Урядовий офіс координації європейської та євроатлантичної інтеграції.</p> <p>3. Міністерство юстиції України</p>	2022-2025	<p>За результатами виконання проекту очікується:</p> <p>1 збірник наукових праць, 8 статей, 1 круглий стіл, 1 законопроект, 2 науково-експертних висновки.</p> <p><i>Соціально-економічний ефект від дослідження.</i></p> <p>Результати виконання проекту забезпечать: створення відповідних передумов для гармонізації національного законодавства з асquis ЄС; визначення загальних підходів до формування єдиного правового простору з країнами-членами ЄС; сприятимуть оновленню та систематизації законодавства, заповненню прогалин, скасуванню множинності законів, застарілих норм тощо.</p>

		<p>множинності законів, застарілих норм;</p> <p>б) встановлення особливостей та суб'єктного складу правової експертизи та обговорення проєктів нормативно-правових актів;</p> <p>б) перегляд підходів до нормопроектування як інструменту забезпечення системності законодавства.</p>					
4.	<p>Науково-експертне забезпечення нормативно-правової діяльності органів державної влади в період відновлення України та виконання зобов'язань з набуття членства в Європейському Союзі</p> <p>РК УкрІНТЕІ № 0122U201754</p> <p>Експертний висновок №121/52 від 01 грудня 2022 року</p>	<p>1. План відновлення України за напрямками «Європейська інтеграція», «Права людини», «Державне управління», «Повернення громадян, які тимчасово переміщені, зокрема за кордон та їх інтеграції в суспільно-економічне життя держави», «Юстиція».</p> <p>2. Адаптація законодавства України до права ЄС відповідно до Угоди про асоціацію між Україною та ЄС (євроінтеграційний напрям).</p> <p>Мета: науково-експертне забезпечення діяльності органів державної влади в післявоєнний період та на євроінтеграційному шляху на основі юридичного прогнозування та підвищення якості нормативно-правових актів, їхньої змістової обґрунтованості.</p> <p>Увага концентруватиметься на реалізації стратегічних цілей за такими напрямками:</p> <p>1) проведення незалежних, системних, науково обґрунтованих, правових експертиз законів та інших нормативно-правових актів суб'єктів правотворчості на предмет ступеня врахування стану нормативного регулювання цієї або аналогічної сфери суспільних відносин;</p> <p>2) підготовка експертних висновків щодо системно-юридичної оцінки, у тому числі встановлення всіх змістовних зв'язків положень проєкту нормативно-правового акта з нормами, що містяться в інших нормативно-правових актах;</p> <p>3) моніторинг ефективності чинного законодавства України;</p> <p>4) участь у підготовці пропозицій, зауважень та рекомендацій у процесі доопрацювання нормативно-правових актів;</p> <p>5) розробка концепцій розвитку законодавства України;</p> <p>6) надання рекомендацій з удосконалення правового забезпечення діяльності органів законодавчої, виконавчої та судової влади;</p> <p>7) забезпечення юридичного прогнозування реалізації прийнятих органами державної влади нормативно-правових актів.</p>			<p>1. Верховна Рада України.</p> <p>2. Науково-консультативна рада при Голові Верховної Ради України.</p> <p>3. Кабінет Міністрів України.</p> <p>4. Науково-консультативна рада Конституційного Суду України</p> <p>6. Науково-консультативна рада Верховного Суду.</p>	<p>2023-2025</p>	<p>За результатами виконання проєкту очікується: 10 науково-правових висновків на проєкти законів та інших нормативно-правових актів, 1 концепція окремого закону, 18 консультативних висновків за запитами органів державної влади, у тому числі судових органів, 7 пропозицій до проєктів нормативно-правових актів, 1 законопроект, 1 круглий стіл, 1 експертне обговорення проєктів нормативно-правових актів.</p> <p><i>Соціальна та економічна значимість роботи полягає у підвищенні якості правотворчої діяльності в Україні за рахунок впровадження системної та комплексної незалежної правової (юридичної) експертизи нормативно-правових актів і рішень органів державної влади задля реалізації принципу верховенства права, що вимагає, щоб основні права і свободи людини і громадянина реалізовувались на основі гармонізації державного управління, миру і злагоди в суспільстві відповідно до створених правових умов. Це, своєю чергою, створить необхідні правові умови розвитку вітчизняного законодавства відповідно до соціальних потреб, публічних та суспільних інтересів, які потребують врегулювання шляхом правоунормування.</i></p>

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

1.	<p>Інтелектуальна власність в креативних індустріях</p> <p>PK № 0120U104800</p> <p>Експертний висновок №121/29-4 від 14 вересня 2020 р.</p>	<p><i>Відповідність тематики державним пріоритетам та рішенням президії НАПрН України:</i></p> <p>1. Адаптація законодавства України до права ЄС відповідно до Угоди про асоціацію між Україною та ЄС (євроінтеграційний напрям).</p> <p>2. План відновлення України – «Культура та інформаційна політика» (п. 2 – сфера креативних індустрій).</p> <p><i>Завдання дослідження на весь період:</i></p> <p>Дослідження стану, тенденцій та ролі Дослідити стан правового регулювання креативних індустрій в Україні. Особливості законодавчої регламентації видавничої діяльності, виробництва програмного забезпечення, діяльності у сфері телебачення, радіомовлення, кінематографії, архітектури, реклами, дизайну, фотографії, шоу-бізнесу, видання звукозаписів, театральної та концертної діяльності, функціонування бібліотек, архівів та музеїв, інших сфер, що належать до креативних індустрій. Тенденції розвитку законодавства у сфері креативних індустрій, прогалини і колізії у їх правовому регулюванні у Цивільному кодексі України, Законі України «Про авторське право і суміжні права», спеціальних законах та інших нормативно-правових актах.</p> <p>Аналіз положень Угоди про асоціацію між Україною та ЄС щодо правового регулювання креативних індустрій та створюваних ними об'єктів. Комп'ютерні програми. Критичні та наукові публікації. Кінематографічні твори. Фотографічні твори. Об'єкти, що створюються у діяльності організацій телевізійного і радіомовлення. Засоби індивідуалізації. Об'єкти права промислової власності.</p> <p>Дослідження економіко-правових проблем функціонування креативних індустрій в Україні.</p> <p>Дослідити об'єкти права інтелектуальної власності у креативних індустріях. Характеристика об'єктів права інтелектуальної власності у креативних індустріях. Умови надання правової охорони цим об'єктам, особливості набуття та передачі прав інтелектуальної власності на них. Порядок використання об'єктів права інтелектуальної власності, створюваних креативними індустріями. Винятки та обмеження майнових прав на об'єкти права інтелектуальної власності, що створюються у креативних індустріях. Використання об'єктів права інтелектуальної</p>		<p>Міністерство економіки України; УкрНОІВІ; Міністерство освіти і науки України; Міністерство культури та інформаційно і політики України; Комітет ВРУ з питань економічного розвитку; Комітет ВРУ з питань освіти, науки та інновацій; Комітет з питань правової політики; Комітет ВРУ з питань інтеграції України до Європейського Союзу</p>	2021-2024	<p>Підсумкова монографія по темі; 7 статей у фахових наукових виданнях; 15 тез доповідей; 1 стаття у науковому виданні, що індексується в наукометричних базах Scopus чи WoS; 2 проекти нормативно-правових актів/концепцій законодавства; 2 висновки на проекти нормативно-правових актів; 2 наукові/науково-практичні заходи; 2 аналітичні матеріали. Усього – 32 результативні показники.</p>
----	--	---	--	---	-----------	--

		<p>власності креативними індустріями: електронні бібліотеки, оцифрування музейних експозицій.</p> <p>Дослідження інтелектуальної власності креативних індустрій через економічний зріз.</p> <p>Дослідити досвід зарубіжних країн щодо правого регулювання креативних індустрій та створюваних ними об'єктів права інтелектуальної власності. Положення внутрішнього законодавства держав-членів ЄС щодо права інтелектуальної власності на об'єкти, створювані креативними індустріями. Законодавство інших держав світу, яке регулює креативні індустрії та об'єкти права інтелектуальної власності, що створюються ними. Види креативних індустрій в зарубіжних країнах.</p> <p>Дослідження іноземного досвіду впливу креативних індустрій на економічний розвиток країн, на розвиток підприємництва.</p> <p>Дослідити види порушень права інтелектуальної власності на об'єкти, які створюються у креативних індустріях. Причини порушень прав інтелектуальної власності на об'єкти, створювані креативними індустріями. Основні види порушень прав інтелектуальної власності на ці об'єкти: камкординг, кардшейрінг, піратство у сфері дизайну, Інтернет-піратство.</p> <p>Дослідити правові наслідки порушень прав інтелектуальної власності на об'єкти, які створюються у креативних індустріях. Цивільно-правова, адміністративно-правова, кримінально-правова відповідальність за порушення у досліджуваній сфері. Особливості процесуального порядку захисту прав інтелектуальної власності на об'єкти, створювані креативними індустріями, проблеми застосування способів захисту цих прав. Розкрити економічну складову при скоєнні порушень прав інтелектуальної власності в креативних індустріях.</p>				
2.	<p>Інкорпорація та кодифікація законодавства як складові стратегії розвитку сфери інтелектуальної власності в Україні</p> <p>РК № 0120U104799</p> <p>Експертний висновок №121/29-5 від 14 вересня 2020 р.</p>	<p><i>Відповідність тематики державним пріоритетам та рішенням президії НАПрН України:</i></p> <p>1. Адаптація законодавства України до права ЄС відповідно до Угоди про асоціацію між Україною та ЄС (євроінтеграційний напрям).</p> <p>Розробка пропозицій щодо імплементації норм права ЄС з інтелектуальної власності до законодавства України; внесення змін до чинного законодавства України.</p> <p><i>Завдання дослідження на весь період:</i></p> <p>Дослідити та визначити стан, тенденції та можливі шляхи систематизації законодавства у сфері інтелектуальної власності в Україні, умови, фактори та</p>		<p>Міністерство економіки України; УкрНОІВІ; Міністерство освіти і науки України; Комітет ВРУ з питань економічного розвитку; Комітет з питань освіти,</p>	<p>2021-2024</p>	<p>Підсумкова монографія по темі; 7 статей у фахових наукових виданнях; 10 тез доповідей; 2 проекти нормативно-правових актів/концепцій законодавства; 1 висновок на проект нормативно-правового акту; 3 наукові/науково-практичні заходи; 1 аналітичний матеріал. Усього – 25 результативних показників.</p>

соціальні інститути, які впливають на процес інкорпорації та кодифікації законодавства у сфері ІВ в Україні та у світі. Визначити концептуальні підходи розуміння особливостей інкорпорації та кодифікації законодавства у сфері інтелектуальної власності на рівні методології правового регулювання та використання права як засобу формування та реалізації державної політики, визначити теоретичні засади та основні напрями удосконалення законодавства України, у тому числі у контексті реалізації національної стратегії розвитку сфери інтелектуальної власності в Україні.

Дослідити стан законодавчого регулювання авторського права і суміжних прав, визначити прогалини та колізії.

Дослідити методи та підходи оцінки кожного з видів прав інтелектуальної власності з урахуванням міжнародних стандартів.

Дослідити можливості законодавчого, технологічного та інституційного узгодження національної патентної системи з Європейською патентною системою.

Визначити роль та місце права ІВ у правовій системі України, визначити напрями удосконалені принципів, методів та форм регулювання цієї сфери в умовах інформаційного суспільства, забезпечення балансу інтересів та прав всіх взаємодіючих суб'єктів, імплементації європейських стандартів, як стратегічного завдання України та основи удосконалення законодавства у сфері ІВ на основі його інкорпорації та кодифікації.

Теоретично обґрунтувати суть, основні напрями та шляхи розвитку законодавства України у сфері права інтелектуальної власності у зв'язку з укладенням Угоди про асоціацію, визначити послідовність та узгодженість відповідних його змін.

Визначити вплив інтернет-технологій цифрового ринку на стан та перспективи правової охорону та комерціалізації творів.

Визначити послідовність імплементації до національного законодавства європейського регламенту щодо запровадження правил застосування сільськогосподарського винятку.

Визначити ступінь відповідності національних стандартів міжнародним в частині процедури ідентифікації нематеріальних активів, критеріїв їх контролю, майбутньої економічної вигоди, обмежень щодо вирахування витрат, які враховуються при визначенні бази оподаткування тощо.

Дослідити концептуальні та методичні підходи до вирішення питання щодо видачі патентів на винаходи.

науки та інновацій;
Комітет з питань правової політики;
Комітет ВРУ з питань інтеграції України до Європейського Союзу

пов'язані з інформаційними технологіями; особливості патентування у сфері фармації та медицини.

Визначити ефективність існуючого категоріального апарату у сфері інтелектуальної власності та оцінити якість законодавства у сфері авторського права і суміжних прав, промислової власності, засобів індивідуалізації з позицій його відповідності критеріям повноти, системності, узгодженості, відповідності європейським стандартам та ефективності з урахуванням темпів розвитку інтелектуальної інноваційної інфраструктури, нових інформаційних технологій, глобалізації та інтеграції, основних тенденцій змін законодавства та факторів, що обумовлюють такі зміни і на ці основі виявити існуючі у законодавстві прогалини та дублювання.

Визначення умов вільного використання творів в умовах цифрової економіки; урегулювання охорони авторського права і суміжних прав під час оцифрування національної культурної спадщини та надання доступу спільноті до оцифрованих творів з урахуванням досвіду ЄС.

Дослідити напрями гармонізації державної політики щодо використання сортів рослин у господарській діяльності згідно вимог ЄС.

Дослідження ступеню відповідності методології бухгалтерського обліку та оцінкою вартості прав ІВ;

Дослідження та виявлення якості правового регулювання судово-експертної роботи у сфері інтелектуальної власності.

Дослідити світовий досвід систематизації законодавства у сфері інтелектуальної власності, особливості та природу комплексних нормативних актів, як основи інкорпорації законодавства у сфері ІВ; визначити та дослідити різницю у концептуальних підходах до розуміння, визначення засобів, цілей та механізмів здійснення кодифікації в доктрині права України та зарубіжних країн; визначити рівні, форми та тенденції систематизації законодавства у сфері ІВ, які існують в Україні та у зарубіжних країнах Дослідити принципи, на яких має здійснюватися інкорпорація та кодифікація, визначити шляхи та механізми їх узгодження з принципами державної політики у сфері інтелектуальної власності в Україні

Дослідити ефективність національного законодавства в частині діяльності організацій колективного управління; визначити відповідність правової охорони та захисту об'єктів авторського права та суміжних прав, що

		<p>використовують (створюються) у креативних індустріях потребам практики.</p> <p>Визначення умов та виявлення прогалин щодо використання сортів, які є суспільним надбанням.</p> <p>Дослідження механізмів усунення подвійного оподаткування при здійсненні сплати роялті за ліцензійними угодами;</p> <p>Дослідження рівня правової регламентації охорони та захисту ноу-хау, комерційної таємниці, торгівельних марок.</p>				
3.	<p>Інтелектуальна власність у фармацевтичній галузі як складова біобезпеки держави</p> <p>PK № 0121U113759</p> <p>Експертний висновок №121/60 від 18 жовтня 2021 р.</p>	<p><i>Відповідність тематики державним пріоритетам та рішенням президії НАПрН України:</i></p> <p>1. Адаптація законодавства України до права ЄС відповідно до Угоди про асоціацію між Україною та ЄС (євроінтеграційний напрям).</p> <p>2. План відновлення України</p> <p>«Охорона здоров'я» (відновлення системи охорони здоров'я за напрямками: посилення політик та інститутів національної системи охорони здоров'я для керівництва процесом відновлення; відновлення фармацевтичного сектора, покращення доступу та належне використання ліків).</p> <p><i>Завдання дослідження на весь період:</i></p> <p>Дослідити та визначити стан, тенденції та можливі шляхи вдосконалення національного законодавства інтелектуальної власності, фармацевтичного законодавства, законодавства в сфері охорони здоров'я крізь призму забезпечення політики державного протекціонізму по відношенню до національного виробника лікарських засобів.</p> <p>Дослідити та визначити економічні умови, фактори та соціальний запит, які впливають на процес вдосконалення законодавства у сфері ІВ в Україні та у світі на засадах розширення доступу до лікарських засобів та засобів профілактики в умовах пандемії. Визначити ефективність існуючого категоріального апарату у сфері інтелектуальної власності та фармацевтичного законодавства, оцінити якість законодавства у патентування та монополізації даних щодо клінічних випробувань лікарських засобів з позицій його відповідності критеріям повноти, системності, узгодженості, відповідності інтересам суспільства ба біобезпеки держави.</p> <p>Дослідити наявні міжгалузеві проблеми співвідношення регулювання сфери інтелектуальної власності з правовим регулюванням ринку лікарських засобів та вакцин.</p>		<p>Міністерство економіки України; УкрНОІВІ; Міністерство охорони здоров'я України (Центр громадського здоров'я МОЗ України); Комітет ВРУ з питань економічного розвитку; Комітет з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування; Комітет ВРУ з питань інтеграції України до Європейського Союзу</p>	<p>2022-2024</p>	<p>Підсумкове науково-практичне видання; 1 збірник матеріалів конференції; 7 статей у фахових наукових виданнях; 10 тез доповідей; 1 стаття у науковому виданні, що індексується в наукометричних базах Scopus чи WoS; 2 проекти нормативно-правових актів/концепцій законодавства; 1 висновок на проект нормативно-правового акту; 2 наукові/науково-практичні заходи; 1 аналітичний матеріал. Усього – 26 результативних показників.</p>

формуванням інноваційної інфраструктури локального виробництва ліків та вакцин, та визначити концептуальні засади їх вирішення, виходячи з особливостей сфери інтелектуальної власності, характеру суспільних відносин, що виникають у процесі створення, охорони, використання та захисту прав інтелектуальної власності в сфері фармації та медицини.

Дослідити світовий досвід вдосконалення законодавств інтелектуальної власності, фармацевтичного законодавства та законодавства в сфері охорони здоров'я з позиції сприяння локальному виробництву ліків, розширення доступу до лікарських засобів та формування конкурентоздатної фармацевтичної галузі економіки. Визначити та дослідити підходи у формуванні протекціоністської позиції держави щодо локального виробництва ліків та забезпечення доступу до лікарських засобів в ЄС, США, Ізраїлі, Канаді, Бразилії, Індії, Китаї, Аргентині та інших країнах із потужною національною фармацевтичною індустрією.

Дослідити світовий досвід адаптації законодавства інтелектуальної власності до викликів пандемії через переосмислення його висхідних постулатів, особливостей використання гнучких положень Угоди ТРІПС в умовах пандемії та у пост-пандемічний період, який прогнозовано для України буде складнішим, ніж для решти країн ЄС через ведення ООС та перебування у стані гібридної війни із країною-агресором.

Дослідити особливості, умови, форми та тенденції політики міжнародних організацій – ВОІВ, ВООЗ, СОТ щодо сприяння локальному виробництву ліків та розширення доступу до лікарських засобів механізмами права інтелектуальної власності та конкурентного законодавства.

Дослідити особливості, умови, форми та тенденції змін, які пропонуються та дискутуються на Раді ТРІПС. Дослідити форми та зміст змін до патентного законодавства, які мають місце на рівні національного законодавства країн ЄС, США, Канади, Бразилії, Китаю, Аргентини.

Розробити концептуальні підходи розуміння особливостей інструментів інтелектуальної власності у забезпеченні доступу до лікування на рівні законодавчому, так і на рівні правозастосування.

Теоретично обґрунтувати суть, основні напрями та шляхи розвитку законодавства інтелектуальної власності в сфері фармації та біобезпеки у зв'язку з укладенням Угоди про асоціацію та необхідністю використання

		<p>гнучких положень Угоди ТРІПС.</p> <p>Підготувати пропозиції до чинного законодавства у сфері інтелектуальної власності, фармацевтичного законодавства та суміжних галузей в частині:</p> <p>Розробки державної програми підтримки та розвитку локального виробництва лікарських засобів та забезпечення доступу до лікарських засобів в Україні.</p> <p>Розробки зміни до законодавства, які стимулюватимуть трансфер технологій від провідних світових виробників-розробників ліків за посередництва держави.</p> <p>Розробки зміни до законодавства, які сприятимуть розширенню доступу до лікарських засобів через механізм примусового ліцензування, використання запатентованих винаходів за надзвичайних обставин та виключень з прав інтелектуальної власності.</p> <p>Розробки змін до законодавства, які сприятимуть збільшенню інвестицій у розробки та дослідження (R&D) в Україні.</p> <p>Розробки зміни та доповнення до Закону України "Про лікарські засоби" з метою сприяння контрактного виробництва ліків піз час дії додаткової правової охорони винаходів, які стосуються лікарських засобів через усунення патентної ув'язки.</p> <p>Аналіз можливості запровадження виключень з інтелектуальної власності щодо об'єктів, які стосуються профілактики та лікування COVID-19 на час пандемії.</p> <p>Аналіз можливостей заперечення заявок на винаходи, які стосуються об'єктів інтелектуальної власності в сфері профілактики та лікування COVID-19 на час пандемії.</p> <p>Вивчення міжнародного досвіду застосування інструменту заперечення заявок на винаходи, які стосуються об'єктів інтелектуальної власності в сфері з метою розширення доступу до лікування.</p>					
4.	<p>Удосконалення законодавства та механізму реалізації захисту прав інтелектуальної власності в умовах післявоєнного відновлення України</p> <p>РК № 0122U201829</p> <p>Експертний висновок №121/57 від 1 грудня 2022 р.</p>	<p><i>Відповідність тематики державним пріоритетам та рішенням президії НАПрН України:</i></p> <p>Адаптація законодавства України до права ЄС відповідно до Угоди про асоціацію між Україною та ЄС (євроінтеграційний напрям).</p> <p>Удосконалення правових процедур захисту права інтелектуальної власності в умовах післявоєнного відновлення України з урахуванням євроінтеграційних процесів.</p> <p>2. План відновлення України – «Юстиція» (2.2.2 Розпочати роботу Вищого суду з питань інтелектуальної власності).</p> <p><i>Завдання дослідження на весь період:</i></p>			<p>Міністерство економіки України; УкрНОІВІ; Міністерство освіти і науки України; Державна митна служба України, Комітет ВРУ з питань економічного розвитку;</p>	<p>2023-2026</p>	<p>1 збірник наукових праць; 1 збірник матеріалів конференції; 8 статей у фахових наукових виданнях; 20 тез доповідей; 1 стаття у науковому виданні, що індексується в наукометричних базах Scopus чи WoS; 2 проекти нормативно-правових актів/концепцій законодавства; 1 висновок на проєкт нормативно-правового акту; 2 наукові/науково-практичні заходи; 1 аналітичний матеріал. Усього – 37 результативних</p>

Розкрити методологічні засади механізму захисту прав інтелектуальної власності на підставі теорії права, доктрини цивільного права та права інтелектуальної власності.

Встановити особливості реалізації механізму захисту прав інтелектуальної власності через такі його складові як заходи, процедури та засоби захисту.

Розкрити діалектичний взаємозв'язок між якістю правового регулювання відносин у сфері інтелектуальної власності та ефективністю правового захисту прав інтелектуальної власності, дослідити фактори, що впливають на ефективність реалізації функцій права в процесі захисту прав інтелектуальної власності.

Визначити якість сучасного етапу реформування законодавства у сфері інтелектуальної власності з позицій його відповідності критеріям повноти, системності, узгодженості, європейським стандартам, положенням Угоди про асоціацію України з ЄС та угоди TRIPS. Визначити наскільки сучасний стан законодавства в сфері інтелектуальної власності задовольняє вимогам розвитку інтелектуальної інноваційної інфраструктури, нових інформаційних технологій, глобалізації та інтеграції, враховує основних тенденцій змін законодавства та факторів, що обумовлюють такі зміни, в тому числі і з урахуванням запровадження воєнного стану.

Визначити правовий режим відтворених об'єктів архітектури, які були знищені або суттєво зруйновані, вивчити правові можливості віднесення їх до пам'яток історії.

Визначити правовий режим колекцій відтворених об'єктів авторського права, зокрема творів образотворчого мистецтва, друкованих творів та правовий режим цих об'єктів.

Визначити ефективність судового захисту як охоронної функції держави при захисті прав інтелектуальної власності.

Розкрити особливості участі митних органів у забезпеченні запобіжних заходів та процедур у процесі захисту прав інтелектуальної власності, а також правоохоронних органів у процесі припинення, запобігання та профілактики порушень у сфері інтелектуальної власності. Оцінити рівень ефективності їх діяльності та ступінь відповідності покладених на них функцій та завдань обсягу закріпленої за ними компетенції.

Дослідити, можливість та ефективність застосування різних видів провадження у процесі здійснення захисту

Комітет з питань правової політики;
Комітет ВРУ з питань інтеграції України до Європейського Союзу;
Касаційний господарський суд України у складі Верховного суду України

показників.

прав інтелектуальної власності, а також можливості використання альтернативних способів захисту, з'ясувати існуючі проблеми підвідомчості та підсудності справ про захист прав інтелектуальної власності та запропонувати шляхи їх вирішення. З'ясувати доцільність імплементації положень регламентів ЄС, присвячених питанню юрисдикції, у національне законодавство

Визначити відповідність господарсько-процесуального законодавства природі спорів, що виникають у процесі порушення прав інтелектуальної власності як процесуальної основи для здійснення діяльності Вищого суду з питань інтелектуальної власності, а також здійснити порівняльно-правовий аналіз діючих механізмів захисту прав ІВ у країнах-учасниках ЄС.

Дослідити теоретичні підходи щодо необхідності забезпечення Вищого суду з питань інтелектуальної власності спеціальними процесуальними засобами та механізмами з метою розгляду справ у сфері інтелектуальної власності за участю органів державної влади та місцевого самоврядування

Визначити відповідність норм законодавства України у частині заходів зі збереження доказів, компенсації збитків, процедури зустрічного забезпечення у справах щодо визнання недійсними та дострокового припинення прав інтелектуальної власності принципам, що закріплені Угодою ТРІПС та Угодою про асоціацію з ЄС.

Дослідити досвід Європейського Союзу (ЄС) у напрямі підвищення рівня захисту прав інтелектуальної власності та визначити роль Угоди про асоціацію України з ЄС в процесі удосконалення механізму захисту прав інтелектуальної власності в Україні.

Дослідити міжгалузеві правові зв'язки, що виникають у процесі захисту порушених, оспорюваних або не визнаних прав інтелектуальної власності визначити наявні проблеми узгодженості таких зв'язків та концептуальні засади їх вирішення з позицій правових заходів забезпечення прав людини на захист, а також виходячи з особливостей сфери інтелектуальної власності, характеру суспільних відносин, що виникають у процесі створення, охорони, використання та захисту прав інтелектуальної власності.

Визначити місце права ІВ у правовій системі України, напрями удосконалені принципів, методів та форм регулювання цієї сфери в умовах інформаційного суспільства, забезпечення балансу інтересів та прав усіх взаємодіючих суб'єктів, імплементації європейських стандартів як стратегічного завдання України та основи

		удосконалення законодавства у сфері ІВ, вплив цих процесів на якість механізму захисту прав інтелектуальної власності та визначення напрямів його удосконалення.					
5.	<i>Захист від недобросовісної конкуренції в системі права інтелектуальної власності в умовах євроінтеграції</i>	<p>Відповідність тематики державним пріоритетам та рішенням президії НАПрН України:</p> <p>Адаптація законодавства України до права ЄС відповідно до Угоди про асоціацію між Україною та ЄС (євроінтеграційний напрям).</p> <p>Розробка пропозицій щодо імплементації норм права ЄС щодо правового регулювання недобросовісної конкуренції; внесення змін до чинного законодавства України у сфері охорони і захисту прав інтелектуальної власності.</p> <p>Завдання дослідження на весь період:</p> <p>Розкрити теоретико-методологічні засади захисту від недобросовісної конкуренції як складової конкурентного права.</p> <p>Дослідити інститут захисту від недобросовісної конкуренції як складової системи права інтелектуальної власності.</p> <p>Дослідити тенденції розвитку інституту захисту від недобросовісної конкуренції в Європейському Союзі.</p> <p>Визначити загрози від недобросовісної конкуренції для економічної безпеки держави, суб'єктів господарювання та споживачів.</p> <p>Дослідити законодавство України та європейських країн щодо регулювання відносин, пов'язаних із захистом від дій, що є недобросовісною конкуренцією (від неправомірного використання ділової репутації суб'єкта господарювання, від створення перешкод суб'єктам господарювання у процесі конкуренції та досягнення неправомірних переваг у конкуренції, від неправомірного збирання, розголошення та використання комерційної таємниці, від узгоджених дій стосовно прав інтелектуальної власності та інших дій).</p> <p>Дослідити економіко-правові особливості вчинення дій, що є недобросовісною конкуренцією, в умовах цифрової економіки.</p> <p>Дослідити судову та відомчу практику європейських та інших розвинених країн у боротьбі із зловживання правами у сфері інтелектуальної власності.</p> <p>Дослідити теоретичні засади та практику притягнення до юридичної відповідальності за вчинення дій, що є недобросовісною конкуренцією, в Україні та державах-членах ЄС.</p> <p>Дослідити міжнародний досвід, судову та відомчу</p>			Міністерство економіки України; УкрНОІВІ; Міністерство освіти і науки України; Державна митна служба України; Комітет ВРУ з питань економічного розвитку; Комітет з питань правової політики; Комітет ВРУ з питань інтеграції України до Європейського Союзу	2024-2026	1 збірник матеріалів конференції; 8 статей у фахових наукових виданнях; 20 тез доповідей; 1 стаття у науковому виданні, що індексується в наукометричних базах Scopus чи WoS; 1 проєкт нормативно-правового акту/концепції законодавства; 2 висновки на проєкти нормативно-правових актів; 2 наукові/науково-практичні заходи; 2 аналітичні матеріали. Усього – 37 результативних показників.

		<p>практику України щодо вчинення правопорушень з приниження ділової репутації та визначення розміру збитків або обставин та розмірів встановлення штрафів.</p> <p>Дослідити законодавство країн ЄС та інших розвинених країн щодо особливостей захисту від недобросовісної конкуренції у різних сферах, зокрема у сфері лікарських засобів.</p> <p>Дослідити економіко-правовий зміст антиконкурентних узгоджених дій стосовно прав інтелектуальної власності, та інших дій, що є недобросовісною конкуренцією у сфері інтелектуальної власності.</p> <p>Визначити особливості застосування підходів щодо визначення розміру майнової шкоди від приниження ділової репутації юридичної особи в контексті зменшення престижу її фірмового (комерційного) найменування, торгових марок та інших засобів індивідуалізації, що належать їй, серед кола споживачів його товарів та послуг, створення перешкод суб'єктам господарювання у процесі конкуренції та досягнення неправомірних переваг у конкуренції, неправомірного збирання, розголошення та використання комерційної таємниці та інших дій, що є недобросовісною конкуренцією та розроблення рекомендацій щодо визначення розмірів шкоди від вчинення дій, що є недобросовісною конкуренцією.</p> <p>Дослідити роль адвокування конкуренції та інститут саморегулювання господарської діяльності в Україні та інших країнах як механізм забезпечення захисту від недобросовісної конкуренції.</p>				
6.	<p><i>Адміністративні процедури у сфері інтелектуальної власності та їх правові наслідки в умовах набуття Україною статусу кандидата на членство в Європейському Союзі</i></p>	<p><i>Відповідність тематики державним пріоритетам та рішенням президії НАПрН України:</i></p> <p>Адаптація законодавства України до права ЄС відповідно до Угоди про асоціацію між Україною та ЄС (євроінтеграційний напрям).</p> <p>Розробка пропозицій щодо імплементації норм права ЄС щодо адміністративних процедур у сфері інтелектуальної власності; внесення змін до чинного законодавства України у сфері інтелектуальної власності.</p> <p><i>Завдання дослідження на весь період:</i></p> <p>Визначити категоріальний апарат проблеми та зміст базових категорій, межі їх застосування.</p> <p>Обґрунтувати послідовність та узгодженість відповідних змін організаційно-правового забезпечення здійснення адміністративних процедур.</p> <p>Визначити ефективність застосування адміністративних процедур захисту прав інтелектуальної власності у</p>		<p>Міністерство економіки України; УкрНОІВІ; Міністерство освіти і науки України; Комітет ВРУ з питань економічного розвитку; Комітет з питань правової політики; Комітет ВРУ з питань інтеграції</p>	<p>2024-2026</p>	<p>1 збірник матеріалів конференції; 8 статей у фахових наукових виданнях; 20 тез доповідей; 2 проекти нормативно-правових актів/концепції законодавства; 1 висновок на проект нормативно-правового акту; 2 наукові/науково-практичні заходи; 2 аналітичні матеріали. Усього – 37 результативних показників.</p>

країнах Європейського Союзу та в Україні в порівнянні з судовим розглядом справ та врегулюванням спорів із застосуванням неюрисдикційних методів.

Дослідити особливості адміністративних процедурних проваджень, щодо набуття, обмеження чи припинення прав на об'єкти інтелектуальної власності.

Визначити ефективність розподілу юрисдикцій щодо розгляду справ в порядку окремих видів адміністративних процедурних проваджень, а також ступінь відповідності законодавства України, у цій частині, законодавству ЄС.

Виявити та дослідити організаційні та правові механізми, здатні протидіяти негативним наслідкам зловживання заявниками своїми правами.

Визначити види адміністративних процедур щодо реєстрації авторського права на твори, їх особливості, склад учасників, місце адміністративних процедур в механізмі захисту авторського права.

Дослідити особливості патентної системи ЄС, оцінити переваги та ризики отримання кожного з двох видів патентів, проаналізувати особливості адміністративних процедур щодо кожного з них.

Дослідити адміністративні процедури апеляційних рад ЄПВ та принципи, на яких ґрунтується їх діяльність, прецедентне право апеляційних рад;

Визначити види та особливості проваджень щодо відновлення обмежених на період війни прав інтелектуальної власності в повоєнний час.

Визначити основні тенденції розвитку законодавства щодо адміністративних процедурних проваджень стосовно набуття та захисту прав на об'єкти права інтелектуальної власності в країнах ЄС та в Україні;

Визначити ефективність та якість правових норм, у тому числі і у контексті пошуку балансу між публічними та приватними інтересами, враховуючи монопольний характер прав інтелектуальної власності.

Виявити стан гармонізації законодавства України із законодавством ЄС у частині механізмів позасудового скасування реєстрації прав на об'єкти промислової власності.

Дослідити та визначити напрями удосконалення механізму примусового ліцензування на основі аналізу досвіду законодавчого вирішення цього питання у країнах ЄС.

Дослідити обумовленість ефективності судового розгляду спорів у сфері інтелектуальної власності якістю адміністративних процедур; виявити вплив судових рішень на удосконалення адміністративних процедур.

Україні до Європейського Союзу

Дослідити зміст, структуру, види адміністративних процедур, що здійснюють митні органи; розкрити зміст обмежувальних заходів, дослідити практику їх застосування в Україні та країнах ЄС.

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ВИВЧЕННЯ ПРОБЛЕМ ЗЛОЧИННОСТІ ІМЕНІ АКАДЕМІКА В.В. СТАШИСА

<p>1. Теоретичні, законодавчі та правозастосовні проблеми кримінально-правової охорони інформаційної безпеки в Україні</p> <p>(номер державної реєстрації УкрІНТЕІ 0121U114324;</p> <p>висновок Експертної ради з питань оцінювання тем фундаментальних науково-дослідних робіт № 121/61 від 18.10.2021 р.)</p>	<p>Узгоджується з: п. 16 Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року, затвердженими Указом Президента України 30 вересня 2019 року № 722/2019, Національною стратегією у сфері прав людини, затвердженою Указом Президента України 24 березня 2021 року № 119/2021, Державною стратегією регіонального розвитку на 2021-2027 роки, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2020 року № 695 (основним завданням якої зокрема є побудова Національної системи стійкості на регіональному рівні, запровадження новітніх підходів у сфері захисту об'єктів критичної інфраструктури (п. 8 завдань за напрямом “Розвиток інфраструктури безпеки”)); Стратегією інформаційної безпеки, затвердженої Указом Президента України від 28 грудня 2021 року № 685/2021; Доктриною інформаційної безпеки України, затвердженою Указом Президента України від 25 лютого 2017 року № 47/2017; Стратегією кібербезпеки України, затвердженою Указом Президента України від 26 серпня 2021 року № 447/2021; пп. 22, 23 (у контексті удосконалення національного законодавства у сфері забезпечення державної безпеки та гармонізація із законодавством Європейського Союзу і документами НАТО), 24 (у частині активізації протидії спеціальним інформаційним операціям, спрямованим на повалення (зміну) конституційного ладу, порушення суверенітету і територіальної цілісності України, загострення суспільно-політичної ситуації в державі, підрив обороноздатності, та іншим проявам протиправної діяльності на шкоду інтересам України; попередження, виявлення та припинення злочинів проти основ національної безпеки, миру і безпеки людства, розповсюдження зброї масового ураження й інших злочинів, які становлять загрозу державній безпеці України, а також забезпечення безпеки державної таємниці та службової інформації;</p>			<p>1. Комітет Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності; 2. Міністерство внутрішніх справ; 3. Служба безпеки України; 4. Касаційний кримінальний суд у складі Верховного Суду.</p>	<p>2022 –2024</p> <p>1. Законопроект стосовно внесення змін до Кримінального кодексу України у сфері охорони інформаційної безпеки у межах пріоритетних напрямів (1); 2. Науково-правові висновки до законопроектів, пропозицій та рекомендацій щодо вдосконалення чинного законодавства України, яке стосується кримінальних правопорушень у сфері інформаційної безпеки у межах пріоритетних напрямів (5); 2. Науково-правові висновки на запити органів державної влади (4); 3. Збірник науково-практичних матеріалів, що стосується окремих аспектів кримінально-правової охорони інформаційної безпеки у межах пріоритетних напрямів (1); 4. Збірник наукових матеріалів засідання круглого столу/наукової конференції у межах пріоритетних напрямів (1); 5. Наукові статті, що стосуються окремих аспектів кримінально-правової охорони інформаційної безпеки у вітчизняних виданнях у межах пріоритетних напрямів (13); 6. Наукова стаття, що стосується окремих аспектів кримінально-правової охорони інформаційної безпеки, у науковому виданні, яке індексуються у міжнародній наукометричній базі даних</p>
--	---	--	--	--	---

упровадження гармонізованих зі стандартами безпеки НАТО та ЄС механізмів функціонування системи забезпечення безпеки державної таємниці та службової інформації, що включає технічний і криптографічний захист інформації, з урахуванням трансформації безпекового простору України), 25 (стосовно підготовки й ухвалення законодавчих та інших нормативно-правових актів, що стосуються: забезпечення кібербезпеки; гарантування інформаційної безпеки) Стратегії забезпечення державної безпеки, затвердженої Указом Президента України від 16 лютого 2022 року № 56/2022, пп. 6 (у контексті повної імплементації Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, та модернізація її параметрів там, де необхідно, за результатами всебічного огляду досягнення цілей Угоди відповідно до статті 481, з метою набуття повноправного членства України у Європейському Союзі), 45, 46 (у частині рішучої протидії спробам розпалювання національної, расової чи релігійної ворожнечі та ненависті, приниження національної честі та гідності, образи почуттів громадян через їхні релігійні переконання, а також обмеженням прав або встановленню привілеїв за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, стану здоров'я, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками), 52 Стратегії національної безпеки України, затвердженою Указом Президента України від 14 вересня 2020 року № 392, Законом України «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України» від 5 жовтня 2017 р. № 2163-VIII, ч. 4 ст. 3 Закону України «Про національну безпеку України» від 21 червня 2018 року № 2469-VIII (відповідно до якої державна політика у сферах національної безпеки і оборони спрямовується на забезпечення воєнної, зовнішньополітичної, державної, економічної, інформаційної, екологічної безпеки, кібербезпеки України тощо), Законом України «Про критичну інфраструктуру» від 16 листопада 2021 р. № 1882-IX (в якому згадується про такі поняття, як «критична інфраструктура»,

Scopus/Web of Science тощо у межах пріоритетних напрямів (1); 7. Тези наукових доповідей та повідомлень, що стосуються окремих аспектів кримінально-правової охорони інформаційної безпеки у вітчизняних виданнях у межах пріоритетних напрямів (90).

Соціально-економічний ефект:
покращення якості правового регулювання;
вдосконалення організаційних й методичних засад діяльності державних органів, зокрема правоохоронних, органів місцевого самоврядування, адвокатури, правозахисних неурядових організацій;
підвищення рівня правосвідомості й безпеки пересічних громадян.

		<p>«кібербезпека», «кіберзахист», «кібертероризм», «кіберпростір», «кібератаки» та «інформаційна безпека»), Положенням про Національну раду з відновлення України від наслідків війни, затвердженим Указом Президента України від 21 квітня 2022 року № 266/2022 (згідно з яким Рада відповідно до покладених на неї завдань розглядає пропозиції державних органів, органів місцевого самоврядування, представників інститутів громадянського суспільства, а також міжнародних організацій щодо відновлення України від наслідків війни); п. 2 Розд. I, пп. 1.3, 2, 2.1., 2.3, 2.4, 2.8, 3.5., 6.4., Розд. II Комплексного стратегічного плану реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023-2027 роки, схваленого Указом Президента України від 11 травня 2023 року № 273/2023; пп. 4, 5, 9, 10 Плану заходів з реалізації Стратегії забезпечення державної безпеки, затв. розпорядженням Кабінету Міністрів України № 318-р 18 квітня 2023 р.</p> <p><u>Відповідність рішенням президії НАПрН України:</u></p> <p>1. Адаптація законодавства України до права ЄС відповідно до Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. 2. Забезпечення національної безпеки та оборони. Розслідування військових кримінальних правопорушень та правопорушень проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку. Механізм притягнення до відповідальності.</p> <p>Завданнями дослідження є: вивчення і аналіз прогресивного зарубіжного досвіду кримінально-правової протидії правопорушенням у сфері інформаційної безпеки; визначення пріоритетних напрямів державної політики західних країн у цій сфері; накопичення і поглиблення матеріалів щодо кіберзлочинності та інших аспектів інформаційної безпеки; накопичення і поглиблення матеріалів щодо кіберзлочинності та інших питань, пов'язаних з інформаційною безпекою, у тому числі таких, що стосуються загроз інформаційній безпеці України під час воєнного стану та відновлення України від наслідків війни.</p>				
2.	Дотримання прав людини при виконанні покарань і поведженні	Узгоджується з: п. «е» ч. 2 ст. 1, ст. 6, ст. 14 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з		1. Комітет Верховної Ради України з	2022 – 2024	1. Проект Закону України про внесення змін до Кримінально-виконавчого кодексу України (1);

<p>із засудженими в Україні</p> <p>(номер державної реєстрації УкрІНТЕІ 0121U114397;</p> <p>висновок Експертної ради з питань оцінювання тем фундаментальних науково-дослідних робіт № 121/61/1 від 18.10.2021 р.)</p>	<p>атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (в яких перебачено, що цілями асоціації є: посилене співробітництво у сфері юстиції, свободи та безпеки з метою забезпечення верховенства права та поваги до прав людини і основоположних свобод; сторони співробітничать з метою забезпечення того, щоб їхня внутрішня політика ґрунтувалася на спільних для Сторін принципах, зокрема таких, як стабільність і дієвість демократичних інституцій, верховенство права та повага до прав людини і основоположних свобод, при цьому в рамках співробітництва у сфері юстиції, свободи та безпеки Сторони надають особливого значення утвердженню верховенства права та укріпленню інституцій усіх рівнів у сфері управління загалом та правоохоронних і судових органів зокрема, співробітництво у сфері юстиції, свободи та безпеки буде відбуватися на основі принципу поваги до прав людини та основоположних свобод); Розділом «Безпека суспільства та соціальна адаптація засуджених і ув'язнених. Забезпечення утримання військовополонених» Плану відновлення України за напрямом «Юстиція»;</p> <p>Комплексним стратегічним планом реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023 – 2027 роки, затвердженим Указом Президента України № 273/2023; Стратегією реформування пенітенціарної системи на період до 2026 року та операційним планом її реалізації у 2022-2024 роках, затвердженими розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2022 р. № 1153-р.</p> <p>Відповідає: Національній стратегії у сфері прав людини, що було затверджено 24 березня 2021 року Указом Президента України № 119/2021 (передбачає приведення умов тримання осіб під вартою у відповідність із міжнародними стандартами); Національній програмі під егідою Комісії Україна-НАТО, затвердженою Указом Президента України 26 травня 2020 року (передбачає створення системи, яка б дала змогу забезпечити дотримання прав людини у кримінально-виконавчих закладах, функціонування ефективної та прозорої системи кримінально-виконавчого інспектування, спрямованої на забезпечення безпеки суспільства та створення служби пробації на принципах, визначених у Концепції реформування кримінальної юстиції); Цілям сталого розвитку України на період до 2030 року, затверджений</p>			<p>питань правової політики;</p> <p>2. Секретаріат Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини;</p> <p>3. Департамент з питань виконання кримінальних покарань Міністерства юстиції України.</p>	<p>2. Науково-правові висновки до законопроектів, пропозицій та рекомендацій щодо вдосконалення чинного законодавства України у межах пріоритетних напрямів (2);</p> <p>3. Науково-правовий висновок за звернення органів державної влади (1);</p> <p>4. Монографія, присвячена питанням дотримання прав людини при виконанні покарань і поведженні із засудженими в Україні, у межах пріоритетних напрямів (1);</p> <p>5. Збірник наукових матеріалів засідання круглого столу/наукової конференції у межах євроінтеграційного напрямку (1);</p> <p>6. Наукові статті, присвячені окремим аспектам дотримання прав людини при виконанні покарань і поведженні із засудженими в Україні, у вітчизняних виданнях (7);</p> <p>7. Наукова стаття у науковому виданні, яке індексується у міжнародній наукометричній базі даних Scopus/Web of Science (1);</p> <p>8. Тези наукових доповідей та повідомлень, що стосуються окремих аспектів дотримання прав людини при виконанні покарань і поведженні із засудженими в Україні (40).</p> <p><i>Соціально-економічний ефект:</i></p> <p>покращення якості правового регулювання;</p> <p>вдосконалення організаційних й методичних засад діяльності органів і установ виконання покарань, пробації;</p> <p>забезпечення верховенства права та поваги до прав людини і</p>
--	---	--	--	--	--

		<p>Указом Президента України 30 вересня 2019 року № 722/2019 (п. 16 передбачає сприяння побудові миролюбного і відкритого суспільства в інтересах сталого розвитку, створення ефективних інституцій на всіх рівнях).</p> <p><u>Відповідність рішенням президії НАПрН:</u></p> <p>1. Адаптація законодавства України до права ЄС відповідно до Угоди про асоціацію між Україною та ЄС (євроінтеграційний напрям).</p> <p>2. План відновлення України (напрямок «Юстиція»)</p> <p>Завданнями є: вивчення і аналіз прогресивного європейського досвіду кримінально-виконавчої діяльності; визначення пріоритетних напрямів реформування кримінально-виконавчої діяльності, реформування системи виконання кримінальних покарань та пробації у відповідності до європейських стандартів та дотримання прав людини; розробка пропозицій щодо впровадження ефективних програм та інструментів для соціально-виховної та психологічної роботи із засудженими; формування пріоритетних напрямів удосконалення законодавчого регулювання відносин у сфері призначення та виконання покарань з урахуванням результатів проведених досліджень; окреслення факторів забезпечення ефективності системи виконання кримінальних покарань та пробації за різними напрямками діяльності; напрацювання порядку обрахування термінів покарань та пробації стосовно осіб, примусово вивезених до країни-агресора в умовах воєнного стану; удосконалення законодавства України щодо створення алгоритмів зарахування до строку покарання часу примусового тримання в установах виконання покарань країни-агресора; з'ясування проблем та розробка пропозицій щодо удосконалення правового регулювання інститутів звільнення від кримінального покарання, пробації; аналіз законодавчих ініціатив та нормативних змін щодо їх реального впливу на зміну принципів та алгоритмів реалізації функції з виконання кримінальних покарань та пробації.</p>					основоположних свобод в цій системі.
3.	Теоретико-правові проблеми цифровізації	Узгоджуються з: Цілями сталого розвитку України на період до 2030 року, затверджених Указом Президента			1. Комітет Верховної Ради	2022 – 2024	1. Законопроект про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України

<p>кримінального провадження в Україні</p> <p>(номер державної реєстрації УкрІНТЕІ 0121U114401;</p> <p>висновок Експертної ради з питань оцінювання тем фундаментальних науково-дослідних робіт № 121/61/2 від 18.10.2021 р.)</p>	<p>Україні 30 вересня 2019 р. № 722/2019, а саме із цілями 9, 10 16 «створення стійкої інфраструктури, сприяння всеохоплюючій і сталій індустріалізації та інноваціям; скорочення нерівності; сприяння побудові миролюбного и відкритого суспільства в інтересах сталого розвитку, забезпечення доступу до правосуддя для всіх і створення ефективних, підзвітних та заснованих на широкій участі інституцій на всіх рівнях»; Національною стратегією у сфері прав людини, затвердженою Указом Президента України 24.03.2021 р. № 119/2021, а саме із § 4. Забезпечення права на справедливий суд; Стратегією національної безпеки України, затвердженої Указом Президента України від 14 вересня 2020 р. № 392; Державною стратегією регіонального розвитку на 2021-2027 роки, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2020 р. № 695, за якою пріоритетами регіонального розвитку на період до 2027 р., зокрема, є: підвищення якості та забезпечення доступності для населення послуг, що надаються органами державної влади та органами місцевого самоврядування, незалежно від місця проживання, зокрема на засадах цифровізації; Стратегією розвитку сфери інноваційної діяльності, схваленою розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10 липня 2019 року № 526-р., якою передбачається, зокрема, загальне покращення середовища для ведення бізнесу, особливо в частині правосуддя, захисту від незаконних дій правоохоронних органів, рейдерства, спрощення і здешевлення ведення бізнесу (зокрема його закриття); Річною національною програмою під егідою Комісії Україна-НАТО, затвердженою Указом Президента України 26 травня 2020 року та Положенням про Національну раду з відновлення України від наслідків війни, затвердженим Указом Президента України від 21 квітня 2022 року № 266/2022 (згідно з п. 4 якого: Рада відповідно до покладених на неї завдань розглядає пропозиції державних органів, органів місцевого самоврядування, представників інститутів громадянського суспільства, а також міжнародних організацій щодо відновлення України від наслідків війни), п. 3, 5 Розд. I, пп. 1.3, 2, 3.3, 3.5, 3.8, 5.2, 5.3, 5.7., 6.8., Розд. II Комплексного стратегічного плану реформування органів</p>		<p>Україні з питань правоохоронної діяльності;</p> <p>2. Головне слідче управління Національної поліції України;</p> <p>3. Головне слідче управління Служби безпеки України;</p> <p>4. Касаційний кримінальний суд у складі Верховного Суду.</p>	<p>щодо використання цифрових технологій у кримінальному провадженні у межах Комплексного стратегічного плану реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023-2027 роки (1);</p> <p>2. Науково-правові висновки до законопроектів, пропозиції та рекомендації щодо вдосконалення чинного законодавства України, яке стосується використання цифрових технологій у кримінальному провадженні, розвитку електронного судочинства, а також щодо вдосконалення процесуального порядку здійснення кримінального провадження в умовах особливого періоду, надзвичайного стану і стану війни (5);</p> <p>3. Науково-правові висновки на запити державних органів (4);</p> <p>4. Збірник наукових матеріалів, що стосується окремих аспектів використання цифрових технологій у царині кримінального процесу у межах Плану відновлення України (напрямок «Юстиція») (1);</p> <p>5. Збірник наукових матеріалів засідання круглого столу/наукової конференції у межах Плану відновлення України (напрямок «Юстиція») (1);</p> <p>6. Наукові статті, що стосуються окремих аспектів цифровізації кримінального провадження та окремих аспектів досудового розслідування воєнних злочинів, у вітчизняних виданнях (13);</p> <p>7. Наукова стаття, що стосується окремих аспектів цифровізації кримінального провадження, у науковому виданні, яке</p>
--	--	--	--	---

правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023-2027 роки, схваленого Указом Президента України від 11 травня 2023 року № 273/2023.

Відповідність рішенням президії НАПрН України:

1. Адаптація законодавства України до права ЄС відповідно до Угоди про асоціацію між Україною та ЄС (євроінтеграційний напрям).

2. План відновлення України (напрямок «Юстиція»).

3. Забезпечення національної безпеки та оборони.

Розслідування військових кримінальних правопорушень та правопорушень проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку. Механізм притягнення до відповідальності.

Завданням дослідження є: розробка та визначення концептуальних засад цифровізації кримінального провадження: понятійного апарату, розумних меж використання цифрових технологій та алгоритмізації відповідних процедур в кримінальному провадженні; розширення меж використання цифрових технологій для дистанційного проведення окремих процесуальних дій для притягнення до відповідальності країни-агресора та її вищого керівництва, розслідування усіх учинених на території України воєнних злочинів; розробка та визначення теоретико-правових основ цифрової трансформації взаємодії суб'єктів кримінального провадження у спосіб впровадження електронної форми процесуальної комунікації, оптимізації кримінальної процедури через розумне застосування цифрових технологій; створення належного нормативного підґрунтя використання електронних документів, зокрема електронних доказів, в кримінальному провадженні; застосування цифрових технологій пошуку інформації, зокрема збирання як доказів інформації з відкритих джерел при досудовому розслідуванні порушень законів та звичаїв війни та інших питань здійснення кримінальної процесуальної діяльності в умовах воєнного стану та післявоєнний періоди.

індексуються у міжнародній наукометричній базі даних Scopus/Web of Science (1);

8. Тези наукових доповідей та повідомлень, що стосуються окремих аспектів цифровізації кримінального провадження та досудового розслідування воєнних злочинів у вітчизняних виданнях (90).

Соціально-економічний ефект:

розробка концептуальних засад цифровізації кримінального провадження в Україні, які стануть теоретичним підґрунтям для подальших наукових досліджень та спугуватимуть доктринальними орієнтирами у правозастосовній діяльності у сфері кримінального провадження та у нормотворчій діяльності – при розробці проєктів нормативно-правових актів, прийняття і реалізація яких є необхідними для ефективної роботи та відновлення України у воєнний і післявоєнний періоди; модернізація правового регулювання впровадження цифрових технологій у кримінальне провадження; поліпшення стану законодавчого забезпечення впровадження електронних технологій в кримінальне провадження; підвищення ефективності діяльності органів досудового розслідування та суду при вирішенні завдань кримінального провадження в умовах воєнного стану, зокрема завдяки

							використанню електронних доказів, їх верифікації, впровадженню e-case, використанню цифрових технологій для дистанційного проведення окремих процесуальних дій.
4.	<p>Інноваційні методи та цифрові технології в криміналістиці та судовій експертизі</p> <p>(номер державної реєстрації УкрІНТЕІ 0121U114402;</p> <p>висновок Експертної ради з питань оцінювання тем фундаментальних науково-дослідних робіт № 121/62 від 18.10.2021 р.)</p>	<p>Узгоджуються з: абз. 3 ч.3 «Положення про Національну раду з відновлення України від наслідків війни», затвердженого Указом Президента України №266/2022 від 21 квітня 2022 р. а саме: «підготовка нормативно-правових актів, прийняття і реалізація яких є необхідними для ефективної роботи та відновлення України у воєнний і післявоєнний періоди», «Цілями сталого розвитку України на період до 2030 року», затверджених Указом Президента України від 30 вересня 2019 р. № 722/2019, а саме: із ціллю 11 «забезпечення відкритості, безпеки, життєстійкості й екологічної стійкості міст, інших населених пунктів» та ціллю 16 «сприяння побудові миролюбного и відкритого суспільства в інтересах сталого розвитку, забезпечення доступу до правосуддя для всіх і створення ефективних, підзвітних та заснованих на широкій участі інституцій на всіх рівнях»; цілями «Національної стратегії у сфері прав людини», затвердженою Указом Президента України від 24 березня 2021 р. № 119/2021, а саме: «верховенство права, законність і справедливість; рівність та недискримінація у забезпеченні прав і свобод людини» та її стратегічним напрямом «забезпечення права на справедливий суд», «забезпечення доступу до інформації» та ін.; основними напрямками діяльності держави, задекларованими в ч. 46 «Стратегії національної безпеки України», затвердженої Указом Президента України від 14 вересня 2020 року № 392/2020 «46. Громадянин має відчувати себе у безпеці. Україна рішуче налаштована на утвердження конституційного принципу верховенства права, рівності усіх перед законом»; метою «Стратегії інформаційної безпеки», затвердженою Указом Президента України від 28 грудня 2021 р. № 685/2021 щодо «посилення спроможностей щодо забезпечення інформаційної безпеки держави, її інформаційного простору, підтримки</p>			<p>1. Комітет Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності;</p> <p>2. Комітет Верховної Ради України з питань правової політики;</p> <p>3. Міністерство юстиції України;</p> <p>4. Міністерство внутрішніх справ України;</p> <p>5. Департамент протидії злочинам, вчиненим в умовах збройного конфлікту Офісу Генерального прокурора.</p>	2022 –2025	<p>1. Проект Закону України «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо використання цифрових доказів» (1);</p> <p>2. Пропозиції до проекту «Стратегії кримінальної політики України» у частині цифровізації слідчої та судово-експертної діяльності на основі проблемно-орієнтованого підходу і відповідно до євроінтеграційного процесу України (1);</p> <p>3. Науково-правові висновки до законопроектів у сфері розслідування військових кримінальних правопорушень та правопорушень проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку (3);</p> <p>4. Науково-правові висновки на запити органів державної влади (1);</p> <p>5. Збірник науково-практичних матеріалів, що стосується окремих аспектів впровадження інноваційних методів та цифрових технологій в криміналістиці та судовій експертизі (1);</p> <p>6. Наукові статті, що стосуються окремих аспектів впровадження інноваційних методів та цифрових технологій в криміналістиці та судовій експертизі (12);</p> <p>7. Наукова стаття, що стосується окремих аспектів впровадження інноваційних методів та</p>

інформаційними засобами та заходами соціальної та політичної стабільності, оборони держави, захисту державного суверенітету, територіальної цілісності України, демократичного конституційного ладу, забезпечення прав та свобод кожного громадянина»; завданням «Стратегії забезпечення державної безпеки», затвердженій Указом Президента України від 16 лютого 2022 року № 56/2022 щодо «нарощування технологічних можливостей суб'єктів забезпечення державної безпеки, прийняття на озброєння новітніх систем апаратних комплексів та спеціальних засобів»; завданню «Державної стратегії регіонального розвитку на 2021-2027 роки», затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2020 року № 695» за напрямом «Цифрова трансформація регіонів»; меті «Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року», схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10 липня 2019 р. № 526-р щодо «вирішення питань розвитку інноваційної діяльності, спільних для всіх сфер діяльності, та розвиток зв'язків між суб'єктами, що створюють і впроваджують новачі»; пріоритетам державної політики в інформаційній сфері, задекларованих в «Доктрині інформаційної безпеки України, затв. Указом Президента України від 25.02.2017 р. № 47/2017», а саме: «розвиток правових інструментів захисту прав людини і громадянина на вільний доступ до інформації, її поширення, оброблення, зберігання та захист»; цілі С.3. «Стратегії кібербезпеки України», затв. Указом Президента України від 26.08.2021 р. № 447/2021», а саме: «Ефективна протидія кіберзлочинності – Україна забезпечить набуття правоохоронними органами та державним органом спеціального призначення з правоохоронними функціями спроможностей для мінімізації загроз кіберзлочинності, посилення їх технологічного і кадрового потенціалу для проведення превентивних заходів та розслідування кіберзлочинів» та ін., п. 3 Розділу I, пп. 1.2., 1.3., 1.7., 2.2., 2.4., 3, 3.5., 3.6., 3.7., 4 Розділу II Комплексного стратегічного плану реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023-2027 роки, схваленого Указом Президента України від 11 травня 2023 року №

цифрових технологій в криміналістиці, у науковому виданні, яке індексуються у міжнародній наукометричній базі даних Scopus/Web of Science тощо у межах пріоритетних напрямів (1);
8. Тези наукових доповідей та повідомлень, що стосуються окремих аспектів впровадження інноваційних методів та цифрових технологій в криміналістиці та судовій експертизі у вітчизняних виданнях у межах пріоритетних напрямів (60).

Соціально-економічний ефект:

1) підготовка проєктів нормативно-правових актів щодо підвищення ефективності робіт з відновлення України у воєнний і післявоєнний періоди, що сприятиме:

- забезпеченню здійснення ефективного судочинства у розумні строки відповідно до конституційних гарантій, з урахуванням положень міжнародних, у тому числі європейських, стандартів, практики Європейського суду, що дозволить підвищити рівень довіри громадян до суду;
- європейській інтеграції у сфері юстиції;
- модернізації та розвитку сфери правопорядку;
- діджиталізації правозастосовної діяльності;
- реалізації прав на справедливе правосуддя і рівності сторін у

		<p>273/2023.</p> <p><u>Відповідність рішенням президії НАПрН України:</u></p> <p>1. Адаптація законодавства України до права ЄС відповідно до Угоди про асоціацію між Україною та ЄС (євроінтеграційний напрям).</p> <p>2. План відновлення України (напрямок «Юстиція»).</p> <p>3. Забезпечення національної безпеки та оборони.</p> <p>Розслідування військових кримінальних правопорушень та правопорушень проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку. Механізм притягнення до відповідальності.</p> <p>Завданням дослідження є: дослідження проблем криміналістичного забезпечення розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних з військовою агресією РФ проти України; з'ясування проблем застосування інноваційних методів та їх ролі у боротьбі із злочинністю в умовах глобальних загроз та трансформації сучасної злочинності; визначення можливостей сучасних цифрових технологій, їх ролі у оптимізації діяльності органів досудового розслідування в умовах воєнного стану; вирішення проблем удосконалення механізму цифрової фіксації злочинів та визначення шкоди, завданої майну фізичних та юридичних осіб в умовах воєнного стану, та забезпечення подальшого відшкодування збитків; дослідження проблем удосконалення методики розслідування кримінальних правопорушень проти основ національної безпеки України в умовах війни; дослідження проблем використання спеціальних знань у кримінальному провадженні в умовах воєнного стану в Україні.</p>				<p>збиранні доказів;</p> <ul style="list-style-type: none"> - забезпеченню належних гарантій охорони та захисту прав і свобод людини (на життя, рівність перед законом, безпека, право на правову допомогу, право на захист свого та інших людей життя і здоров'я від протиправних посягань, таємниця листування, телефонних розмов та телеграфних повідомлень, право на судовий захист та оскарження свого затримання та ін.); 2) впровадження у роботу органів правопорядку і судово-експертних установ України інноваційних методів та цифрових технологій, що сприятиме: - створенню ефективної системи запобігання та протидії кримінальним правопорушенням; - скороченню термінів та економії процесуальних ресурсів при розслідуванні правопорушень, зокрема, вчинених на тимчасово окупованій території України; - підвищення ефективності розслідування воєнних злочинів, скоєних військовими та посадовими особами РФ на території України; - підвищенню рівня боротьби зі злочинністю та дотриманню прав людини. 	
5.	Стратегія запобігання правопорушенням у сфері дорожнього руху та експлуатації	<p>Узгоджуються з: Цілями сталого розвитку України на період до 2030 року, затверджених Указом Президента України 30 вересня 2019 р. № 722/2019, а саме із ціллю 16 «сприяння побудові миролюбного і відкритого</p>			1. Комітет Верховної Ради України з питань правоохоронної	2021 – 2024	1. Пропозиції змін і доповнень до чинного законодавства України щодо удосконалення правового регулювання безпеки дорожнього руху (1);

<p>транспорту в Україні (номер державної реєстрації в УкрІНТЕІ 0120U105615;</p> <p>висновок Експертної ради з питань оцінювання тем фундаментальних науково-дослідних робіт № 121/29-9 від 14.09.2020 р.)</p>	<p>суспільства в інтересах сталого розвитку, забезпечення доступу до правосуддя для всіх і створення ефективних, підзвітних та заснованих на широкій участі інституцій на всіх рівнях»; Стратегією підвищення рівня безпеки дорожнього руху в Україні на період до 2024 року, схваленою розпорядженням Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 2020 р. № 1360-р; Указом Президента України від 21 квітня 2022 р. № 266/2022 «Питання Національної ради з відновлення України від наслідків війни» (пп. 1 і 3 Положення про Раду); Національною стратегією у сфері прав людини, затвердженою Указом Президента України від 24 березня 2021 р. № 119/2021 (§ 1. Забезпечення права на життя; § 27. Підвищення рівня обізнаності у сфері прав людини); Стратегією національної безпеки України «Безпека людини – безпека країни», затвердженої Указом Президента України від 14 вересня 2020 р. № 392/2020 (пп. 1 і 6); Державною стратегією регіонального розвитку на 2021–2027 роки, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2020 р. № 695 (п. 3 Оперативної цілі 1 Стратегічної цілі 2 Додатку 2 до Стратегії; п. 15 Оперативної цілі 4 Стратегічної цілі 1 Додатку 2 до Стратегії); Законом України «Про Національну безпеку України» від 21 червня 2018 р. № 2469-VIII; Комплексним стратегічним планом реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023-2027 роки, схваленим Указом Президента України від 11.05.2023 р. № 273/2023 (розділ I, пп. 2, 4.3, 5, 6 Розділу II).</p> <p><u>Відповідність завданням президії НАПрН України:</u> План відновлення України за напрямками: а) «Європейська інтеграція»; б) «Відновлення та розбудова інфраструктури»</p> <p>Завданнями дослідження є: розробка концептуальних засад запобігання і протидії автотранспортним кримінальним й адміністративним правопорушенням в умовах бурхливого розвитку інформаційних технологій, запровадження процесів діджиталізації. Вони виражатимуться, з одного боку, в розробці науково обґрунтованої системи стратегій запобігання подібним</p>			<p>діяльності; 2. Департамент патрульної поліції; 3. Державна служба України з безпеки на транспорті.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 2. Пропозиції щодо правового регулювання експлуатації легкого персонального електричного транспорту в Україні згідно із вимогами ЄС та розширення практики його використання (1); 3. Науково-правовий висновок на Стратегію підвищення рівня безпеки дорожнього руху в Україні на період до 2024 року (1); 4. Науково-правовий висновок на запити органів державної влади (1); 5. Рекомендації щодо підвищення ефективності діяльності органів та підрозділів патрульної поліції, включаючи період війни (1); 6. Монографія, що стосується окремих аспектів запобігання правопорушенням у сфері дорожнього руху та експлуатації транспорту (1); 7. Наукові статті, що стосуються окремих аспектів правового забезпечення безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, у вітчизняних виданнях у межах пріоритетних напрямів (13); 8. Наукова стаття у науковому виданні, яке індексуються у міжнародній наукометричній базі даних Scopus/Web of Science, у межах пріоритетних напрямів (1); 9. Тези наукових доповідей та повідомлень, що стосуються окремих аспектів запобігання правопорушенням у сфері дорожнього руху та експлуатації транспорту у вітчизняних виданнях у межах пріоритетних напрямів (95). <p><i>Соціально-економічний ефект:</i> відчутне зменшення смертності на автошляхах країни та зниження</p>
--	--	--	--	---	--

		правопорушенням, а, з другого, – виробленні концепції нульової смертності на дорогах України.				коштів, необхідних на відновлення здоров'я осіб, постраждалих у дорожньо-транспортних пригодах, а отже зниження так званого рівня інвалідності та витрат, пов'язаних із забезпечення соціального патронажу у широкому смислі слова; підвищення рівня правової культури громадян України, що забезпечуватиме дбайливе ставлення до життя й здоров'я учасників дорожнього руху; зменшення «ціни» злочинності; підвищення ефективності діяльності правоохоронних органів України та обмеження поширеності правопорушень у сфері дорожнього руху.	
6.	<p>Національна безпека у сфері громадського здоров'я: правові засоби захисту від загроз</p> <p>(номер державної реєстрації в УкрІНТЕІ 0120U105608;</p> <p>висновок Експертної ради з питань оцінювання тем фундаментальних науково-дослідних робіт № 121/29-8 від 14.09.2020 р.)</p>	<p>Узгоджуються з: Цілями сталого розвитку України на період до 2030 року, затверджених Указом Президента України 30 вересня 2019 року № 722/2019, а саме із ціллю 3 «міцне здоров'я і благополуччя», ціллю 16 «сприяння побудові миролюбного и відкритого суспільства в інтересах сталого розвитку, забезпечення доступу до правосуддя для всіх і створення ефективних, підзвітних та заснованих на широкій участі інституцій на всіх рівнях»; Законом України «Про Національну безпеку України» від 21.06.2018 № 2469-VIII; Національною стратегією у сфері прав людини, затверджена Указом Президента України 24.03.2021 року № 119/2021, а саме з § 14. Забезпечення права людини на охорону здоров'я; п. 7 Указу Президента України «Про питання Національної ради з відновлення України від наслідків війни» від 21 квітня 2022 року № 266/2022 в аспекті утворення робочої групи Національної ради з відновлення України від наслідків війни з питань охорони здоров'я; п. 1, 57 Стратегії національної безпеки України, затвердженою Указом Президента України від 14 вересня 2020 року № 392 (яка визначає, що людина, її життя і здоров'я - найвища</p>			<p>1.Комітети Верховної Ради України;</p> <p>2.Міністерство охорони здоров'я України (в т.ч. Департамент охорони здоров'я Полтавської обласної військової адміністрації);</p> <p>3.Державна служба України з лікарських засобів та контролю за наркотиками (в т.ч. Державна служба з лікарських засобів та контролю за наркотиками у</p>	<p>2021 – 2024</p>	<p>1. Законопроект стосовно внесення змін до чинного законодавства з питань забезпечення безпеки у сфері громадського здоров'я (1);</p> <p>2. Науково-правові висновки до законопроектів, пропозицій та рекомендацій щодо вдосконалення чинного законодавства України, яке стосується питань безпеки у сфері громадського здоров'я, в т.ч. щодо приведення його у відповідність із законодавством Європейського Союзу (4);</p> <p>3.Науково-правові висновки на звернення органів державної влади (4);</p> <p>4. Монографія “Національна безпека у сфері громадського здоров'я: правові засоби захисту від загроз” (1);</p> <p>5. Збірник наукових матеріалів за результатами конференцій,</p>

		<p>соціальна цінність в Україні та головна ціль державної політики національної безпеки, а право людини на охорону здоров'я має бути забезпечене державою), пп.3,4 «Положення про функціональну підсистему медичного захисту населення» затвердженого наказом Міністерства охорони здоров'я України від 25 березня 2019 року № 667, а саме із «метою» (захист населення і територій від надзвичайних ситуацій у мирний час та в особливий період, зменшення матеріальних втрат у разі їх виникнення в закладах охорони здоров'я незалежно від форм власності; організація та здійснення заходів цивільного захисту, пов'язаних із медичним захистом населення) та «завданнями» (надання медичної допомоги постраждалим внаслідок надзвичайних ситуацій, мобілізація системи охорони здоров'я в особливий період); п. 1 Положення «Про деякі питання забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення під час ліквідації наслідків збройної агресії Російської Федерації проти України» затвердженого наказом Міністерства охорони здоров'я України від 25 березня 2019 року № 667 від 08.04.2022 р. № 597 (в якому визначаються заходи швидкого реагування та протидії поширення особливо небезпечних інфекційних та інших небезпечних соціальних хвороб на територіях населених пунктів, які були тимчасово окуповані збройними силами Російської Федерації, і на яких забезпечено (відновлено) державний суверенітет України, за умови відсутності повідомлень про можливі радіаційні, хімічні, біологічні та ядерні ризики на відповідних територіях); з розділом I «Стратегічні пріоритети» Указу Президента України «Про Комплексний стратегічний план реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023-2027 роки» від 11 травня 2023 року за № 273/2023, згідно з яким ставиться мета послідовної кримінальної політики, пріоритетом у якій є запобігання злочинності, невідворотність відповідальності, захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, забезпечення інтересів потерпілого, зокрема й в аспекті життя, здоров'я (громадського здоров'я) та охорони останнього як кримінально-правової цінності.</p>		<p>Полтавській області); 4 . Рада національної безпеки і оборони України.</p>		<p>круглих столів (1); 6. Наукові статті, що стосуються окремих аспектів правових засобів захисту громадського здоров'я як складової національної безпеки (4); 7. Наукова стаття у науковому виданні, яке індексується у міжнародній наукометричній базі даних Scopus/Web of Science, у межах пріоритетних напрямів (1); 8. Тези наукових доповідей та повідомлень, що стосуються окремих аспектів правових засобів захисту громадського здоров'я як складової національної безпеки (75).</p> <p><i>Соціально-економічний ефект:</i> формування безпечного середовища проживання як абсолютної цінності сучасної людини, що сприятиме довголіттю особи та збереженню у такий спосіб генофонду української нації; економія коштів Державного бюджету України, пов'язаних із витратами на відновлення здоров'я та забезпечення нормального функціонування соціального організму в цілому; підвищення ефективності правового регулювання сфери охорони громадського здоров'я; протидія та швидке реагування на поширення особливо небезпечних інфекційних та інших небезпечних соціальних хвороб зумовлених військовою агресією рф проти України.</p>
--	--	--	--	---	--	--

		<p>Відповідність рішенням президії НАПрН України: План відновлення України за напрямом «Охорона здоров'я» (пріоритет 6 (п.п. 1, 2, 3); пріоритет 9 (п.п. 3,4)).</p> <p>Завданням дослідження є: вдосконалення існуючої системи правових засобів захисту громадського здоров'я як складової національної безпеки в тому числі в умовах триваючого збройного конфлікту, підвищення епідемічного захисту населення, гарантування права на охорону здоров'я та медичну допомогу (яке не може бути обмежено, навіть під час воєнного стану), усунення існуючих суперечностей і прогалин в правовому регулюванні системи громадського здоров'я.</p>					
НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ							
1	<p>Правове забезпечення інноваційного процесу в умовах глобальних викликів РК УкрІНТЕІ № 0120U104786</p> <p>Рішення Експертної ради НАН України від 14.09.2020 р. № 121/29-6</p>	<p>3.4.2.24. Правове регулювання інноваційного розвитку України (відповідно до Пріоритетних наукових напрямів фундаментальних досліджень у галузі держави і права Національної академії правових наук України на 2019–2023 роки, затверджених постановою Бюро президії НАПрН України від 28.12.2018 р. № 143/4-Б та Основних наукових напрямів та найважливіших проблем фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних, суспільних і гуманітарних наук на 2019–2023 роки, затверджених постановою Президії НАН України від 30.01.2019 № 30).</p> <p>Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання визначення середньострокових пріоритетних напрямів інноваційної діяльності загальнодержавного рівня на 2023 рік» № 1056 від 28 грудня 2016 р. дана фундаментальна тема сприятиме вирішенню проблем щодо удосконалення інноваційного процесу та комерціалізації його результатів.</p> <p>Пріоритетний тематичний напрям наукових досліджень і науково-технічних розробок (з Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 2020 року, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від</p>			<p>Директорат науки та інновацій МОН</p> <p>Комітет Верховної Ради України з питань освіти, науки та інновацій</p> <p>Український Фонд стартапів</p> <p>ДФКУ</p>	2021-2024	<p>Підсумковий (заключний) звіт за темою, проекти нормативно-правових актів, монографія, посібник, збірник наукових праць, рукописи наукових статей, статті у наукових виданнях, які індексуються у міжнародних наукометричних базах даних Scopus та Web of Science, тези доповідей, свідоцтво про реєстрацію авторського права на твір.</p> <p>Соціально-економічний ефект – підвищення ефективності та прозорості правового регулювання сфери інноваційної діяльності та покращення умов комерціалізації результатів інноваційної діяльності. Підвищення обізнаності зацікавлених осіб про розвиток підприємництва, організацію власного бізнесу та запуску стартапу, розвинення бізнес-навичок та softskills шляхом проведення курсів для Школи</p>

		<p>7 вересня 2011 р. №942) р. 1 «Фундаментальні наукові дослідження з найбільш важливих проблем розвитку науково-технічного, соціально-економічного, суспільно-політичного, людського потенціалу для забезпечення конкурентоспроможності України у світі та сталого розвитку суспільства і держави».</p> <p>Пріоритетними діями при дослідженні фундаментальної теми є визначення особливостей та стану правового забезпечення інноваційного процесу в умовах сучасних глобальних викликів, підготовка законодавчих пропозицій стосовно вдосконалення інноваційного процесу в Україні та комерціалізації результатів інноваційної діяльності.</p> <p>Адаптація законодавства України до права ЄС відповідно до Угоди про асоціацію між Україною та ЄС (євроінтеграційний напрям): Глава 9 «Співробітництво у сфері науки та технологій»; Глава 10 «Політика у сфері промисловості та підприємництва»; Глава 14 «Інформаційне суспільство» Розділу V Економічне та галузеве співробітництво Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони.</p> <p>2. План відновлення України за напрямом «Освіта і наука» («Наука та інновації»).</p> <p>Основні завдання:</p> <ul style="list-style-type: none"> - розроблення правових засад (принципів) стратегічного планування інноваційного процесу в напрямку сталого розвитку України; - напрямів покращення механізму правового регулювання та визначення принципів державного управління інноваційним процесом в Україні; - удосконалення чинного законодавства України, державної політики у сферах: функціонування національної інноваційної системи, інноваційної діяльності та трансферу технологій; - випуску друкованої продукції: монографії, наукових статей, доповідей, тез доповідей. <p>Також будуть сформовані методологічні підходи</p>					<p>стартапів (в тому числі через платформу Інституту Smart Law Innovations).</p>
--	--	--	--	--	--	--	--

		(рекомендації) стосовно: <ul style="list-style-type: none"> - вирішення проблем правового забезпечення інноваційного процесу; - створення умов для розвитку та активізації інноваційної діяльності суб'єктів господарювання; - організації інноваційної інфраструктури суб'єктам господарювання та/або органам державної влади чи/і органам місцевого самоврядування тощо. 					
2	<p>Правові механізми нової науково-дослідницької інфраструктури</p> <p>РК УкрІНТЕІ № 0121U113768</p> <p>Рішення Експертної ради НАН України від 18.10.2022 р. № 121/66</p>	<p>6.10. Господарсько-правове забезпечення інноваційного розвитку України; 3.4.2.24. Правове регулювання інноваційного розвитку України (відповідно до Пріоритетних наукових напрямів фундаментальних досліджень у галузі держави і права Національної академії правових наук України на 2019–2023 роки, затверджених постановою Бюро президії НАПрН України від 28.12.2018 р. № 143/4-Б та Основних наукових напрямів та найважливіших проблем фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних, суспільних і гуманітарних наук на 2019–2023 роки, затверджених постановою Президії НАН України від 30.01.2019 № 30).</p> <p>Пріоритетний тематичний напрям наукових досліджень і науково-технічних розробок (з Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 2020 року, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 7 вересня 2011 р. №942) підрозділ 8 та 10 розділу 2 «Інформаційні та комунікаційні технології» Інформаційно-комунікаційні системи та мережі та підрозділ 10 розділу 2 «Інформаційні та комунікаційні технології» Інтелектуальні інтерактивні інформаційно-аналітичні системи. Інтегровані системи баз даних та знань. Національні інформаційні ресурси.</p> <p>План відновлення України за напрямками «Європейська інтеграція», «Освіта і наука»: а) адаптація розвитку дослідницької інфраструктури в умовах воєнного стану, шляхом аналізу ресурсів та засобів, які використовуються науковим співтовариством для проведення досліджень, а також проблеми відбудови</p>			<p>Комітет ВРУ з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів</p> <p>Комітет Верховної Ради України з питань освіти, науки та інновацій</p> <p>МОН</p> <p>КМУ</p>	<p>2022-2024</p>	<p>Підсумковий (заключний) звіт за темою, проекти нормативно-правових актів, монографія, збірник наукових праць, рукописи наукових статей, статті у наукових виданнях, які індексуються у міжнародних наукометричних базах даних Scopus та Web of Science, тези доповідей, свідоцтво про реєстрацію авторського права на твір.</p> <p>Соціально-економічний ефект – сприяння мобілізації та концентрації ресурсів для розвитку зазначених інфраструктур, координації дій органів влади; ефективне використання існуючих та запровадження нових фінансових інструментів; інтеграція до європейських і світових дослідницьких інфраструктур на основі раціонального використання наукового обладнання та зупинення процесу відтоку науковців за кордон; впровадження системи взаємодії між наявними та новими українськими е-інфраструктурами з урахуванням сучасних практик Європейського дослідницького простору</p>

зруйнованих об'єктів дослідницької інфраструктури у післявоєнний період.

(Відповідно до Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. (РОЗДІЛ V. Економічне та галузеве співробітництво: глава 9 - Співробітництво у сфері науки та технологій; глава 14 - Інформаційне суспільство).

б) формування концептуальних засад якісної інтеграції вітчизняної науково-інноваційної системи до Європейського дослідницького простору (ERA).

в) визначення перспектив розвитку вітчизняної дослідницької інфраструктури через долучення України до Угоди про участь у Рамковій програмі з досліджень та інновацій «Горизонт Європа» (2021-2027 роки) та Програмі з досліджень та навчання Європейського співтовариства з атомної енергії «Євратом» (2021-2025 роки).

Документи стратегічного планування (концепції, дорожні карти тощо), яким відповідає мета фундаментального дослідження:

Концепція Державної цільової програми розвитку дослідницьких інфраструктур в Україні на період до 2026 року затверджена розпорядженням КМУ № 322-р від 14.04.2021р.

Указ президента України “Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року” № 722/2019 від 30.09.2019 р.

Указ Президента України “Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 11 серпня 2021 року "Про Стратегію економічної безпеки України на період до 2025 року" № 347/2021 від 11.08.2021 року

Основні завдання:

1. Науково-дослідницька інфраструктура в національній інноваційній системі України.
2. Державне регулювання системності та високоефективності науково-дослідницької інфраструктури на шляху Євроінтеграції України.
3. Роль органів публічної влади в розвитку дослідницьких інфраструктур в Україні в сучасних умовах.

		<p>4. Участь органів місцевого самоврядування у створенні належних організаційних та правових передумов для розвитку системи дослідницьких структур в Україні.</p> <p>5. Теоретико-прикладні засади інноваційної зайнятості в умовах розвитку науково-дослідницьких інфраструктур.</p> <p>6. Інноваційна зайнятість науковців у контексті гідної праці.</p>					
3	<i>Правове забезпечення екологізації економіки України в умовах відновлення та євроінтеграції</i>	<p>3.1.19. Економіка природокористування й охорони навколишнього середовища; 3.1.30. Природозбереження та раціональне природокористування; 3.4.2.9. Аграрне, екологічне та земельне право та 3.4.2.10. Цивільне, трудове, господарське право (відповідно до Пріоритетних наукових напрямів фундаментальних досліджень у галузі держави і права Національної академії правових наук України на 2019–2023 роки, затверджених постановою Бюро президії НАПрН України від 28.12.2018 р. № 143/4-Б та Основних наукових напрямів та найважливіших проблем фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних, суспільних і гуманітарних наук на 2019–2023 роки, затверджених постановою Президії НАН України від 30.01.2019 № 30).</p> <p>Пріоритетний тематичний напрям наукових досліджень і науково-технічних розробок (з Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 2020 року, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 7 вересня 2011 р. №942) підрозділ 6 розділу 3 «Енергетика та енергоефективність» Екологічно збалансована енергетична безпека.</p> <p>Глава 6 «Навколишнє середовище» Розділу V Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, які відповідно до ст. 361 включають наступні пріоритети співпраці в екологічній сфері: збереження, захист, поліпшення і відтворення якості навколишнього середовища, захист здоров'я населення, розсудливе та раціональне використання</p>			<p>Мінагрополітики</p> <p>Мінекономіки</p> <p>Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України</p> <p>Комітет Верховної Ради України з питань екологічної політики та природокористування</p> <p>Комітет Верховної Ради України з питань економічного розвитку</p> <p>Комітет Верховної Ради України з питань екологічної політики та природокористування</p>	2024-2026	<p>Анотований звіт за темою, проекти нормативно-правових актів, монографія, збірник наукових праць, рукописи наукових статей, статті у наукових виданнях, які індексуються у міжнародних наукометричних базах даних Scopus та Web of Science, тези доповідей, свідоцтво про реєстрацію авторського права на твір.</p> <p>Розробити та обґрунтувати проекти змін і доповнень до Законів України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року»; «Про охорону навколишнього природного середовища»; «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності»; «Про місцеве самоврядування в Україні»; внести зміни до діючої Концепції Державної цільової програми розвитку аграрного сектору економіки на період до 2022 року; внесення змін до Розпорядження КМУ від 08.11.2017 № 820-р Про схвалення Національної стратегії управління відходами в Україні до</p>

природних ресурсів та заохочення заходів на міжнародному рівні, спрямованих на вирішення регіональних і глобальних проблем навколишнього середовища, *inter alia*, в наступних сферах: а) зміна клімату; б) екологічне управління та аналогічні питання, зокрема освіта й навчальна підготовка, доступ до інформації з питань навколишнього середовища та процесу прийняття екологічно значимих рішень; в) якість атмосферного повітря; г) якість води та управління водними ресурсами, включаючи морське середовище; д) поводження з відходами та ресурсами; е) охорона природи, зокрема збереження і захист біологічного та ландшафтного різноманіття (екомережі); ж) попередження та ліквідація наслідків промислового забруднення; з) поводження із хімічними речовинами; і) поводження із генетично-модифікованими організмами, в тому числі і тими, які використовуються у сільському господарстві; ї) акустичне (шумове) забруднення; й) цивільний захист, зокрема попередження та ліквідація надзвичайних ситуацій природного та техногенного характеру; к) охорона міського середовища; л) екологічні збори.

Розділ 5 «Екологічна безпека» проєкту Плану відновлення України у восний і післявосний періоди такі пріоритетні напрямки:

Реформування державного управління у природоохоронній галузі

Кліматична політика: запобігання та адаптація до змін клімату

Екологічна безпека та ефективне управління відходами

Збалансоване використання природних ресурсів в умовах підвищеного попиту і обмежених можливостей

Збереження природних екосистем і біологічного різноманіття. Відновлення та розвиток природоохоронних територій та об'єктів.

Завдання:

- здійснити порівняльно-правовий аналіз стандартів екологічної безпеки Європейського Союзу та сприяти адаптації національного законодавства відповідно права Європейського Союзу (*acquis EC*) згідно Додатку XXX до Угоди про асоціацію України шляхом розробки нормативно-правових актів щодо імплементації екологічних директив та регламентів ЄС;

- розробити правовий механізм збалансування компетенції державних органів та органів місцевого

Державне агентство лісових ресурсів України

Державна екологічна інспекція України

2030 року; зміни до постанови КМУ від 03.03.2021 № 179 Про затвердження Національної економічної стратегії на період до 2030 року, зміни до Стратегії розвитку України з низьким рівнем викидів до 2050 року.

Соціальна та економічна значимість полягає в гарантуванні захищеності життєво важливих інтересів людини, суспільства, держави та довкілля від реальних чи потенційних загроз, що їх створюють природні чи антропогенні чинники в умовах повосного відновлення економіки відповідно до європейських стандартів.

самоврядування для досягнення ефективної зеленої трансформації економіки України;

- запропонувати правові форми (або механізми) збалансування економічних та екологічних інтересів в процесі модернізації економіки України;
- розробити пропозиції для спеціального правового забезпечення екологізації виробничих процесів в галузі лісового комплексу;
- розробити пропозиції адаптація правових механізмів підтримки МСП та фермерських господарств до права та екологічних вимог ЄС (шляхи залучення інвестицій ЄС);
- розробити пропозиції щодо удосконалення економіко-правових механізмів управління і циркулярній економіці та досягнення стандартів (вимог) ЄС щодо «нульового рівня».
- обґрунтувати та розробити пропозиції щодо удосконалення організаційно-правових механізмів функціонування інституціонального середовища забезпечення екологізації відновлення та ефективного урядування у сфері екологічно збалансованого використання природних ресурсів місцевими органами влади з метою запобігання негативним для довкілля наслідкам та ліквідації наслідків російської агресії;
- сформувати правові механізми забезпечення екологізації відновлення економіки України органами місцевого самоврядування і запропонувати шляхи модернізації інструментарію відшкодування завданої екологічної шкоди в наслідок російської агресії регіонам;
- розробити пропозиції щодо удосконалення правового механізму забезпечення екологічної безпеки і підтримання екологічної рівноваги на території України, відповідальності органів публічної влади та органів місцевого самоврядування за доступність, своєчасність і достовірність екологічної інформації та інформації про забруднення конкретних ділянок в ОТГ, території яких постраждали від війни;
- дослідити європейські практики міжмуніципального співробітництва у сфері поводження з відходами, розробити типові програми та плани дій органів влади та місцевого самоврядування щодо управління різними типами відходів, захисту від воєнних відходів, відходів від техногенних аварій, викидів хімічних речовин, відходів електричного та електронного обладнання, що постраждало від війни, відходів стічних вод в містах, що постраждали від війни, тощо;
- розробити пропозиції щодо удосконалення

		<p>фінансових механізмів зеленої економіки України;</p> <ul style="list-style-type: none"> - розробити пропозиції щодо удосконалення правових та економічних механізмів забезпечення екологічної безпеки України; - дослідити міжнародний досвід механізмів залучення зелених інвестицій та визначити найкращі прийнятні для України; - розробити пропозиції щодо удосконалення правового регулювання відповідальності фермерських господарств і визначення повноважень державних та місцевих органів влади у сфері охорони та використання природних ресурсів в Україні на основі досвіду східноєвропейських країн; - розробити та обґрунтувати проекти змін і доповнень до Законів України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року»; «Про охорону навколишнього природного середовища»; «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності»; «Про місцеве самоврядування в Україні». 				
4	<p><i>Правове забезпечення професійної адаптації та права на підприємницьку діяльність ветеранів війни</i></p>	<p>3.4.2.10. Цивільне, трудове, господарське право; 3.1.18. Підприємництво та розвиток бізнес-середовища та 3.1.23. Соціальна економіка (відповідно до Пріоритетних наукових напрямів фундаментальних досліджень у галузі держави і права Національної академії правових наук України на 2019–2023 роки, затверджених постановою Бюро президії НАПрН України від 28.12.2018 р. № 143/4-Б та Основних наукових напрямів та найважливіших проблем фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних, суспільних і гуманітарних наук на 2019–2023 роки, затверджених постановою Президії НАН України від 30.01.2019 № 30).</p> <p>Пріоритетний тематичний напрям наукових досліджень і науково-технічних розробок (з Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 2020 року, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 7 вересня 2011 р. №942) підрозділ 13 розділу 1 «Фундаментальні наукові дослідження з найбільш важливих проблем розвитку науково-технічного, соціально-економічного, суспільно-політичного, людського потенціалу для забезпечення конкурентоспроможності</p>		<p>Мінсоцполітики</p> <p>Міністерство оборони</p> <p>Міністерство внутрішніх справ</p> <p>Мінветеранів</p> <p>Міністерство інфраструктури</p> <p>Комітет ВРУ з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів</p> <p>Харківська обласна військова адміністрація</p>	<p>2024-2026</p>	<p>Анотований звіт за темою, проекти нормативно-правових актів, монографія, збірник наукових праць, рукописи наукових статей, статті у наукових виданнях, які індексуються у міжнародних наукометричних базах даних Scopus та Web of Science, тези доповідей, свідоцтво про реєстрацію авторського права на твір.</p> <p>Розробити та обґрунтувати проекти змін і доповнень до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»; постанови КМУ від 20.08.2014 № 413 «Про затвердження Порядку надання та позбавлення статусу учасника бойових дій осіб, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України і брали безпосередню участь в</p>

		<p>України у світі та сталого розвитку суспільства і держави» Гармонізація інтересів і потреб особистості із запитами суспільства на ринку праці, дуальна освіта, прогнозування щодо кваліфікації та компетенцій, необхідних для ринку робочої сили в Україні у середньо- та довгостроковій перспективах.</p> <p>Впровадження результатів дослідження будуть спрямовані на реалізацію представленої Президентом України з нагоди 27-ї річниці прийняття Конституції України майбутньої Української доктрини – основного орієнтиру – Політика Героїв.</p> <p>Завдання:</p> <ul style="list-style-type: none"> - проведення заходів, спрямованих на відновлення та вдосконалення професійних знань, умінь та навичок, набуття та/або вдосконалення загальних та/або фахових компетентностей, надання інформаційних, консультаційних, профорієнтаційних послуг із зазначених питань для інтеграції та підвищення конкурентоспроможності звільнених військовослужбовців на ринку праці, їх самозайнятості, провадження підприємницької діяльності; - дослідження проблем професійної адаптації ветеранів війни як необхідної складової в системі переходу від військової служби до цивільного життя; - дослідження правового статусу ветеранів війни, їх потреб, визначення категорій ветеранів війни з метою удосконалення чинного законодавства в сфері соціального забезпечення; - розробка пропозицій щодо удосконалення механізму отримання статусу учасника бойових дій; - вивчення проблем повернення працівників на попереднє місце роботи та їх адаптація; - напрацювання пропозицій провадження політики допомоги у працевлаштуванні з боку держави, шляхом застосування заходів стимулювання роботодавців до працевлаштування ветеранів; - вивчення міжнародного досвіду та розробка на його основі механізмів стимулювання роботодавців до працевлаштування ветеранів з боку держави; - розробка пропозицій щодо удосконалення трудових гарантій для професійної реалізації ветеранів війни; - дослідження проблем і перешкод відкриття ветеранського бізнесу, визначення шляхів їх усунення, 				<p>антитерористичній операції, забезпеченні її проведення чи у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації в Донецькій та Луганській областях, забезпеченні їх здійснення, у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України».</p> <p>Соціальна та економічна значимість полягає в забезпеченні наукового підґрунтя захищеності життєво важливих інтересів ветеранів війни, підвищенні конкурентоспроможності звільнених військовослужбовців на ринку праці, їх самозайнятості, провадженні підприємницької діяльності в умовах відновлення економіки України та євроінтеграції.</p>
--	--	--	--	--	--	---

		<p>розробка механізмів підтримки ветеранського бізнесу;</p> <ul style="list-style-type: none"> - розробка державних комплексних та довгострокових програм підтримки ветеранського бізнесу на підставі міжнародного досвіду; - дослідження проблем правового забезпечення цифровізації послуг із соціальної та професійної адаптації ветеранів війни; - організація і проведення заходів щодо підвищення обізнаності ветеранів війни про розвиток підприємництва, організацію власного бізнесу та запуску стартапу, розвинення бізнес-навичок та softskills шляхом проведення практичних вебінарів, курсів та презентацій, в тому числі через платформу Інституту Smart Law Innovations; - розробка пропозицій щодо удосконалення системи соціального захисту ветеранів війни; - надання інформаційних, консультаційних, профорієнтаційних послуг із зазначених питань для інтеграції та підвищення конкурентоспроможності звільнених військовослужбовців на ринку праці, їх самозайнятості, провадження підприємницької діяльності. 				
--	--	--	--	--	--	--

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО БУДІВНИЦТВА ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

1.	<p>Правове забезпечення адміністративної реформи в умовах розвитку сучасного українського конституціоналізму та цифровізації публічного управління</p> <p>РК УкрІНТЕІ 0122U000364</p> <p>Експертний висновок №121/64 від 18 жовтня 2021 р.</p>	<p>Адаптація законодавства України до права ЄС відповідно до Угоди про асоціацію між Україною та ЄС (свроінтеграційний напрям)</p> <p>План відновлення України в межах напрямку «Діджиталізація» та «Державне управління»</p> <p>Відповідність основним науковим напрямам та найважливішим проблемам фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних суспільних і гуманітарних наук НАН України на 2019-2023 рр. (постанова НАН України від 30.01.2019 р. №30).</p> <p>3.4.2.1. Правова система України 3.4.2.5. Адміністративне право та процес 3.4.2.19. Політико-правові аспекти державного управління та регіонального розвитку</p> <p>Відповідність напрямам, затвердженим постановою президії НАПрН України від 22 вересня 2022 року № 123/4:</p>			<p>1. Комітет з питань правової політики Верховної Ради України;</p> <p>2. Міністерство цифрової трансформації України;</p> <p>3. Міністерство юстиції України;</p> <p>4. Державна судова адміністрація</p>	<p>2022 – 2025</p>	<p>Очікувані результати:</p> <p>1. Концепція розвитку правового забезпечення електронної демократії в Україні.</p> <p>2. Проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» щодо особливостей застосування електронної форми при внесенні та розгляді місцевих ініціатив»</p> <p>3. Науково-правові висновки до законопроектів, пропозицій та рекомендацій у сфері сучасного українського конституціоналізму та цифровізації публічного управління (8).</p> <p>4. Монографія у межах</p>
-----------	---	--	--	--	---	---------------------------	--

		<p>– адаптація законодавства України до права ЄС та набуття Україною статусу кандидата в члени ЄС</p> <p>Завдання дослідження на весь період:</p> <p>Дослідження концептуальних засад правового і доктринального забезпечення адміністративної реформи в Україні у контексті пріоритетних завдань, визначених Стратегією реформування державного управління України на 2022-2025 роки. Окреслення основних напрямів адміністративної реформи щодо цифровізації публічного управління, зокрема в умовах воєнного стану та післявоєнного розвитку держави та з урахуванням Завдань Національної програми інформатизації на 2022-2024 роки. Доктринально-правове опрацювання технологій електронного судочинства з урахуванням світових стандартів у сфері інформаційних технологій, його інтегрування у національну інфраструктуру електронного врядування. Дослідження сучасних тенденцій розвитку конституціоналізму та публічного управління в умовах розвитку цифрових технологій. Аналіз правових механізмів забезпечення конституційного права громадян на звернення шляхом оновлення законодавства про звернення громадян та публічну інформацію; впровадження сучасних інструментів та підходів до роботи із зверненнями за принципом “єдиного вікна”, зокрема на онлайн-платформі взаємодії органів виконавчої влади з громадянами та інститутами громадянського суспільства. Аналіз відповідності держави, як умови набуття статусу країни-кандидата в члени ЄС, Копенгагенським критеріям, зокрема в частині стабільності інститутів, що гарантують демократію, забезпечення верховенства права, права людини, повагу і захист прав меншин. Визначення напрямів підвищення дієвості механізмів впровадження адміністративної реформи та їх імплементації, розробка перспективних нормативних актів.</p>			я України	<p>пріоритетного напрямку «Державне управління».</p> <p>Збірники – 2 Наукові статті – 11 Статті Scopus&WoS – 3 Науково-практичні заходи – 3</p> <p>Соціально-економічний ефект:</p> <p>Дослідження спрямоване на науково-методичне та експертно-правове забезпечення законодавчої роботи в рамках Плану заходів з виконання Угоди про асоціацію та Плану заходів з післявоєнного відновлення та розвитку України за напрямками «Державне управління» та «Діджиталізація».</p> <p>Ефект вбачається у сприяттві виконанню вимог Стратегії реформування державного управління України на 2022-2025 роки, а також Завдань Національної програми інформатизації на 2022-2024 роки. Формує доктринально-правові засади цифровізації публічного управління в умовах воєнного стану та післявоєнного розвитку, впровадження технологій електронного судочинства та електронної демократії, відповідності держави Копенгагенським критеріям, як умови набуття статусу країни-кандидата в члени ЄС.</p>	
2.	Права людини в умовах національних і глобалізаційних викликів та механізм їх забезпечення РК УкрІНТЕІ	<p>План відновлення України в межах напрямку «Права людини»</p> <p>Відповідність основним науковим напрямам та найважливішим проблемам фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних суспільних і гуманітарних наук НАН України на 2019-</p>			1. Комітет з питань прав людини, деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих	2022 – 2025	<p>Очікувані результати:</p> <p>1. Концепція розвитку законодавства щодо забезпечення прав і свобод громадян на тимчасово окупованих територіях України.</p>

<p>0122U000378</p> <p>Експертний висновок № 121/65 від 18 жовтня 2021 р.</p>	<p>2023 рр. (постанова НАН України від 30.01.2019 р. №30).</p> <p>3.4.2.2. Правові механізми забезпечення та захисту прав і свобод людини і громадянина</p> <p>3.4.2.14. Становлення та розвиток демократичної правової соціальної держави в Україні</p> <p>3.4.2.21. Україна в системі сучасного міжнародного правопорядку. Гармонізація законодавства України з європейським та міжнародним правом</p> <p>Відповідність напрямам, затвердженим постановою президії НАПрН України від 22 вересня 2022 року № 123/4:</p> <p>– адаптація законодавства України до права ЄС та набуття Україною статусу кандидата в члени ЄС;</p> <p>Завдання дослідження на весь період:</p> <p>Дослідження концептуальних засад забезпечення та захисту прав людини, оцінка стану імплементації міжнародних гарантій прав людини в Україні в контексті пріоритетних напрямів, визначених Національною стратегією у сфері прав людини, а також в умовах війни та післявоєнного відновлення. Дослідження перспектив вирішення проблем забезпечення прав і свобод, інтересів внутрішньо переміщених осіб, осіб, які проживають на тимчасово окупованій території України, осіб, які проживають в населених пунктах у безпосередній близькості до лінії розмежування, осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, та членів їх сімей, ветеранів війни, дітей, людей похилого віку. Розробка правового механізму запобігання та протидія катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню. дослідження сучасних міжнародних практик прав та інтересів вразливих категорій осіб. Оцінка забезпечення доступності справедливого правосуддя та до правничої допомоги в Україні, дослідження проблем перехідного правосуддя, конвалідації. Обґрунтування механізму забезпечення гендерної рівності, протидії недискримінації та домашньому насильству у контексті забезпечення імплементації положень Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами (Стамбульської конвенції). Обґрунтування перспектив забезпечення прав</p>		<p>територій України, національних меншин і міжнародних відносин;</p> <p>2. Комітет з питань правоохоронної діяльності Верховної Ради України;</p> <p>3. Міністерство з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України;</p> <p>4. Міністерство юстиції України;</p> <p>5. Міністерство соціальної політики України.</p>	<p>2. Підготовка Проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України»</p> <p>3. Науково-правові висновки до законопроектів, пропозицій та рекомендацій у сфері забезпечення і захисту прав людини в Україні (2)</p> <p>4. Монографія з питань забезпечення і гарантування прав людини в Україні у межах пріоритетного напрямку «Права людини» (1)</p> <p>Збірники – 2 Наукові статті – 13 Статті Scopus&WoS – 3 Науково-практичні заходи – 3</p> <p>Соціально-економічний ефект:</p> <p>Дослідження спрямоване на науково-методичне та експертно-правове забезпечення законодавчої роботи в рамках Плану заходів з післявоєнного відновлення та розвитку України за напрямом «Права людини». Сприяє виконанню вимог Національної стратегії у сфері прав людини, імплементації принципів та вимог Стамбульської конвенції, ратифікованої Україною 20 червня 2022 року.</p> <p>Ефект вбачається у формуванні доктринально-правових засад забезпечення прав, свобод і</p>
---	--	--	---	--

		корінних народів і національних меншин. Вивчення тенденцій забезпечення прав людини в умовах глобальної пандемії Covid-19. Визначення цілей, завдань, пріоритетів та принципів правової політики у сфері забезпечення прав людини в Україні в умовах євроінтеграції. Напрацювання практико орієнтованих пропозицій щодо правових, політичних, інституційних, компетенційних, організаційних та інших аспектів гарантування прав людини в умовах воєнного стану та глобалізаційних викликів.				законних інтересів ВПО, осіб, які проживають на тимчасово окупованій території України, в населених пунктах у безпосередній близькості до лінії розмежування, осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, членів їх сімей, ветеранів війни, дітей, людей похилого віку, а також прав корінних народів і національних меншин.	
3.	<p>Правова політика і національні механізми забезпечення розвитку української державності у контексті євроатлантичної інтеграції та подолання наслідків війни</p> <p>РК УкрІНТЕІ 0123U101259</p> <p>Експертний висновок № 121/54 від 1 грудня 2022 р.</p>	<p>План відновлення України в межах напрямів «Державне управління», «Модернізація та розвиток сфери безпеки і оборони».</p> <p>Відповідність основним науковим напрямам та найважливішим проблемам фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних суспільних і гуманітарних наук НАН України на 2019-2023 рр. (постанова НАН України від 30.01.2019 р. №30).</p> <p>3.4.1.19. Політико-правові засади забезпечення державного суверенітету і територіальної цілісності України</p> <p>3.4.1.22. Консолідація української нації і суспільства: політичні й правові аспекти</p> <p>3.4.2.1. Правова система України</p> <p>3.4.2.17. Політико-правові засади забезпечення національної безпеки України</p> <p>3.4.2.21. Україна в системі сучасного міжнародного правопорядку. Гармонізація законодавства України з європейським та міжнародним правом</p> <p>Відповідність напрямам, затвердженим постановою президії НАПрН України від 22 вересня 2022 року № 123/4:</p> <ul style="list-style-type: none"> – адаптація законодавства України до права ЄС та набуття Україною статусу кандидата в члени ЄС; – відновлення України в післявоєнний період; – забезпечення національної безпеки та оборони; <p>Завдання дослідження на весь період:</p> <p>Опрацювання правової доктрини у сфері захисту та</p>			<p>1. Комітет з питань правової політики Верховної Ради України;</p> <p>2. Міністерство юстиції України;</p>	<p>2023 – 2026</p>	<p>Очікувані результати:</p> <p>1. Розробка концепції змін до законодавства України щодо забезпечення виконання зобов'язань стосовно набуття Україною членства в Європейському Союзі.</p> <p>2. Підготовка проекту Закону «Про внесення змін до Конституції України щодо забезпечення виконання зобов'язань стосовно набуття Україною членства в Європейському Союзі»</p> <p>3. Науково-правові висновки до законопроектів, пропозицій та рекомендацій у сфері організації та здійснення державної влади, забезпечення національної безпеки і оборони (5)</p> <p>4. Монографія у межах пріоритетного напрямку «Державне управління» (1)</p> <p>Збірники – 2 Наукові статті – 20 Статті Scopus&WoS – 5 Науково-практичні заходи – 2</p> <p>Соціально-економічний ефект:</p>

		<p>збереження історії української державності відповідно до доручення Президента України, передбаченого п.3 Указу Президента України № 423/2021 від 24 серпня 2021р. «Про День Української Державності». Окреслення основних напрямів модернізації української державності та її правової системи під час війни і пост-воєнний період у поєднанні з реалізацію курсу на інтеграцію до складу ЄС. Доктринально-правове дослідження модернізації конституційно-правових інститутів в аспекті розвитку засад унітаризму, народовладдя, верховенства права, поділу влади, парламентаризму, напрацювання пропозицій щодо удосконалення окремих сегментів державного апарату, перерозподілу владних повноважень. Визначення напрямів та засобів реформування політичної системи України з урахуванням вимог національної безпеки, удосконалення законодавства про політичні партії. Удосконалення законодавства в сфері національної безпеки. Напрацювання пропозицій проведення стійкого та інклюзивного відновлення України від наслідків війни. Формування доктринальних засад структурних реформ з метою поглиблення економічної та соціальної інтеграції України до ЄС. Формування нового державно-правового мислення, формулювання національної ідеї України, її узгодження з цілями і завданнями, а також системою цінностей Європейського Союзу. Розробка перспективних нормативних актів в контексті модернізації української державності і її правової системи.</p>					<p>Дослідження спрямоване на науково-методичне та експертно-правове забезпечення законодавчої роботи в рамках Плану заходів з післявоєнного відновлення та розвитку України в межах напрямів «Державне управління», «Модернізація та розвиток сфери безпеки і оборони»</p> <p>Соціально-економічний ефект вбачається у формуванні високої рівні стабільності, привабливості для інвестицій, вдосконалення бізнес-клімату внаслідок зміцнення національної свідомості, політичної стабільності та ефективної системи управління. Особливу роль відіграє модернізація української державності та її правової системи, яка сприятиме розширенню демократичного діалогу і забезпеченню прав громадян, тим самим сприяючи зміцненню системи захисту прав та свобод. У контексті національної безпеки, вдосконалення законодавства в цій сфері зможе гарантувати стабільність і безпеку, що є необхідними для привабливості інвестицій. Додатково, проведення стійкого та інклюзивного відновлення України від наслідків війни має величезний потенціал щодо просування соціального зростання та відновлення економіки.</p>
4.	<p>Місцеве самоврядування в механізмі європейської інтеграції та післявоєнного відновлення України</p>	<p>План відновлення України в межах напрямів «Державне управління» та «Відновлення та стимулювання розвитку регіонів»</p> <p>Відповідність основним науковим напрямам та найважливішим проблемам фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних</p>			<p>1. Комітет з питань державної влади, регіонального розвитку, місцевого</p>	<p>2023 – 2026</p>	<p>Очікувані результати:</p> <p>1. Розробка концепції законодавчого забезпечення посилення ролі місцевого самоврядування у післявоєнному відновленні та відбудові України.</p>

<p>РК УкрІНТЕІ 0123U101258</p> <p>Експертний висновок № 121/53 від 1 грудня 2022 р.</p>	<p>суспільних і гуманітарних наук НАН України на 2019-2023 рр. (постанова НАН України від 30.01.2019 р. №30).</p> <p>3.4.1.20. Децентралізація і розвиток місцевого самоврядування 3.4.2.4. Конституційне право, конституційний процес та місцеве самоврядування 3.4.2.21. Україна в системі сучасного міжнародного правопорядку. Гармонізація законодавства України з європейським та міжнародним правом</p> <p>Відповідність напрямам, затвердженим постановою президії НАПрН України від 22 вересня 2022 року № 123/4:</p> <p>– адаптація законодавства України до права ЄС та набуття Україною статусу кандидата в члени ЄС; – відновлення України в післявоєнний період;</p> <p>Завдання дослідження на весь період:</p> <p>Розвиток правової доктрини у сфері організації та здійснення місцевого самоврядування у контексті забезпечення національної безпеки та територіальної цілісності України в умовах війни, пост-воєнного відновлення та інтеграції України до складу ЄС з урахуванням завдань, визначених Указом Президента України від 21 квітня 2022р. № 266/2022 «Питання Національної ради з відновлення України від наслідків війни» Доктринально-правове дослідження модернізації муніципально-правових інститутів в аспекті забезпечення національної безпеки та територіальної цілісності. Аналіз та перевірка на відповідність потребам війни і пост-воєнного періоду напрямів впровадження реформ у відповідних галузевих секторах правового регулювання муніципальної компетенції та визначення напрямів реформування окремих сегментів територіального управління, відповідального за вирішення комплексу безпекових, гуманітарних, економічних, екологічних та інших проблем на регіональному, субрегіональному і місцевому рівнях. Визначення напрямів та засобів реформування муніципальної системи України з урахуванням вимог національної безпеки, посилення її ролі у механізмі післявоєнного відновлення держави, розроблення «дорожньої карти» щодо ролі місцевого самоврядування у післявоєнному відновленні та розвитку</p>		<p>самоврядування та містобудування Верховної Ради України;</p> <p>2. Міністерство розвитку громад та територій України;</p> <p>3. Центральна виборча комісія</p>	<p>2. Підготовка проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» в частині посилення ролі органів місцевого самоврядування у післявоєнному відновленні та відбудові України»</p> <p>3. Науково-правові висновки до законопроектів, пропозицій та рекомендацій у сфері організації та здійснення місцевого самоврядування, забезпечення регіонального розвитку (8)</p> <p>4. Монографія у межах пріоритетного напрямку «Державне управління» (1)</p> <p>Збірники – 3 Наукові статті – 19 Статті Scopus&WoS – 4 Науково-практичні заходи – 2</p> <p>Соціально-економічний ефект:</p> <p>Дослідження спрямоване на науково-методичне та експертно-правове забезпечення законодавчої роботи в рамках Плану заходів з післявоєнного відновлення та розвитку України за напрямками «Державне управління» та «Відновлення та стимулювання розвитку регіонів».</p> <p>Ефект вбачається у сприянні виконанню вимог Державної стратегії регіонального розвитку на 2021–2027 роки, Стратегії сталого розвитку України до 2030 року, а також зобов'язань, передбачених Угодою про асоціацію з ЄС. Формує</p>
--	---	--	---	--

		України. Напрацювання пропозицій щодо удосконалення правового регулювання статусу територіальних громад, інших суб'єктів місцевого самоврядування та органів державного управління, перерозподілу владних повноважень в першу чергу у сфері забезпечення обороноздатності, цивільного захисту населення, законності, правопорядку, охорони прав, свобод і законних інтересів громадян. Підвищення правової культури територіальних громад та муніципальних службовців.					доктринально-правові засади оптимізації системно-структурної організації публічної влади, посилення її організаційної, функціональної, матеріально-фінансової, кадрової спроможності в умовах воєнного стану та періоду післявоєнного відновлення держави, забезпечення імплементації європейських стандартів і вимог щодо децентралізації влади та належного урядування на місцевому рівні.
5.	<i>Правові проблеми імплементації в Україні стандартів Європейського Союзу стосовно прав і свобод людини</i>	<p>План відновлення України в межах напрямку «Права людини»</p> <p>Відповідність основним науковим напрямам та найважливішим проблемам фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних суспільних і гуманітарних наук НАН України на 2019-2023 рр. (постанова НАН України від 30.01.2019 р. №30).</p> <p>3.4.2.2. Правові механізми забезпечення та захисту прав і свобод людини і громадянина</p> <p>3.4.2.14. Становлення та розвиток демократичної правової соціальної держави в Україні</p> <p>3.4.2.21. Україна в системі сучасного міжнародного правопорядку. Гармонізація законодавства України з європейським та міжнародним правом</p> <p>Відповідність напрямам, затвердженим постановою президії НАПрН України від 22 вересня 2022 року № 123/4:</p> <p>– адаптація законодавства України до права ЄС та набуття Україною статусу кандидата в члени ЄС;</p> <p>Завдання дослідження на весь період:</p> <p>Уточнення поняттєво-термінологічного апарату для опису особливостей національної імплементації стандартів прав людини Європейського Союзу. Обґрунтування методології дослідження національної імплементації стандартів прав людини Європейського Союзу. Виявлення переваг та проблем основних підходів, з позиції яких</p>			<p>1. Комітет з питань правової політики Верховної Ради України;</p> <p>2. Міністерство юстиції України;</p> <p>3. Секретаріат Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.</p>	2024 – 2026	<p>Очікувані результати:</p> <p>1. Розробка концепції удосконалення законодавства в частині впровадження стандартів Європейського Союзу стосовно особистих немайнових прав фізичної особи.</p> <p>2. Підготовка проекту закону «Про внесення змін до Цивільного Кодексу України в частині забезпечення стандартів Європейського Союзу стосовно особистих немайнових прав фізичної особи»</p> <p>3. Науково-правові висновки до законопроектів, пропозицій та рекомендацій у сфері гарантування і забезпечення прав людини в межах процесу європейської інтеграції (2)</p> <p>4. Монографія з питань імплементації європейських стандартів прав людини в Україні у межах пріоритетного напрямку «Права людини» (1)</p> <p>Збірники – 1 Наукові статті – 9 Науково-практичні заходи – 2</p>

		<p>визначаються поняття про такі стандарти. Встановлення основних причин формування та розвитку юридичних стандартів прав людини в ЄС та відповідних систем джерел. Визначення місця ЄКПЛ та Протоколів до неї у правовій системі ЄС, встановлення місця ЄКПЛ в системі юридичних гарантій забезпечення прав та свобод людини у ЄС у разі повного приєднання ЄС до ЄКПЛ. Характеризація значення юридичних стандартів прав людини ЄС для юридичної практики України. Розробка концептуальних засад оцінки дієвості дії юридичних норм, котрі закріплюють європейські юридичні стандарти прав та свобод людини в Україні. Створення концепції ефективного впровадження європейських стандартів прав людини в Україні. Формулювання пропозицій із запобігання деформаціям імплементаційної діяльності суб'єктів владних повноважень в Україні.</p>					<p>Соціально-економічний ефект:</p> <p>Дослідження спрямоване на науково-методичне та експертно-правове забезпечення законодавчої роботи в рамках Плану заходів з післявоєнного відновлення та розвитку України за напрямом «Права людини». Зорієнтовано на виконання вимог Національної стратегії у сфері прав людини, затвердженої Указом Президента України № 119/2021 від 24 березня 2021 р.</p> <p>Ефект вбачається у формуванні доктринально-правових засад додержання європейських стандартів прав людини в умовах воєнного стану та їх більш повної імплементації на виконання вимог набуття статусу країни-кандидата у члени ЄС.</p>
--	--	--	--	--	--	--	--

ДЕРЖАВНА НАУКОВА УСТАНОВА «ІНСТИТУТ ІНФОРМАЦІЇ, БЕЗПЕКИ І ПРАВА НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ»

1.	<p>Правові засади протидії інформаційній агресії та розвитку системи забезпечення інформаційної безпеки України,</p> <p>№ 0123U100415 від 21.01.2023,</p> <p>експертний висновок НАН України від 01.12.2022 р. №121/56</p>	<p>Напрямок дослідження відповідає стратегічним цілям щодо забезпечення безпеки та оборони України, державним зобов'язанням щодо адаптації законодавства України до законодавства країн-членів ЄС у зв'язку із набуттям Україною статусу кандидата у члени ЄС, а також визначених Угодою про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27 червня 2014 року;</p> <p>Стратегії національної безпеки України, затвердженої Указом Президента України від 14 вересня 2020 року № 392/2020; Стратегії інформаційної безпеки України, затвердженої Указом Президента України від 15 жовтня 2021 року № 685/2021; Указу Президента України від 30 вересня 2019 року № 722/2019 «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року»; Указу Президента України від 8 листопада 2019 року № 837/2019 «Про невідкладні заходи з проведення реформ та зміцнення держави»; Угоді між Україною та Європейським Союзом</p>			<p>Профільні комітети та Апарат ВР України; Апарат РНБО України; Міністерство культури та інформаційно політики України; Держкомтелерадіо України; СБ України; МО України; ГШ ЗСУ</p>	<p>2023-2027</p>	<p>Розробка правових засад, принципів, концептуальних, методологічних і доктринальних положень щодо протидії інформаційній агресії та розвитку системи забезпечення інформаційної безпеки як однієї з найважливіших функцій держави в контексті трансформації систем міжнародної і національної безпеки та євроінтеграції України.</p> <p>Анотований звіт за темою, монографія, науково-методичні матеріали, наукові статті, збірники матеріалів. <i>(Згідно результативних показників виконання бюджетної програми 6581040 на 2024 рік ДНУ ШВП НАПрН України)</i></p>
----	--	---	--	--	---	-------------------------	--

щодо статусу Консультативної місії Європейського Союзу з реформування сектору цивільної безпеки України від 17 листопада 2014 року, ратифікованої Верховною Радою України 04 лютого 2015 року; Угоді між Урядом України та Організацією Північноатлантичного договору про статус Представництва НАТО в Україні від 22 вересня 2015 року, ратифікованої Верховною Радою України 04 лютого 2016 року;

законам України «Про національну безпеку», «Про інформацію», «Про телекомунікації», «Про захист персональних даних», «Про доступ до публічної інформації», «Про телебачення і радіомовлення», «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні», «Про державну таємницю», «Про науково-технічну інформацію», «Про національну програму інформатизації»;

рекомендаціям парламентських слухань на тему «Про стан та законодавче забезпечення розвитку науки та науково-технічної сфери держави», схвалених постановою Верховної Ради України від 11 лютого 2015 року № 182-VIII;

Стратегії розвитку Національної академії правових наук України на 2021-2025 роки, затвердженій постановою Загальних зборів НАПрН України №12-21 від 12.03.2021, якою визначено пріоритети фундаментальних досліджень з питань правового забезпечення в інформаційній сфері та сфері національної безпеки і оборони.

Завдання роботи:

- 1) дослідження теоретичних основ правового регулювання суспільних відносин в інформаційній сфері, у сфері інформаційної безпеки та протидії інформаційній агресії в контексті гібридної війни та збройної агресії РФ проти України, трансформації систем міжнародної і національної безпеки та євроінтеграції України;
- 2) опрацювання теоретико-правових, філософських, психологічних та методологічних проблем протидії інформаційній агресії, інформаційним та психологічним операціям на шкоду людини, суспільству і держави. Дослідження природи походження на міжнародно-правового досвіду протидії застосування інформаційної зброї та ведення інформаційної війни
- 3) вивчення теоретико-правових засад формування системи забезпечення інформаційної безпеки України, становлення і розвитку системи стратегічних комунікацій органів державної влади та сил безпеки в контексті запобігання (нейтралізації) та подолання наслідків

Підготовка пропозицій щодо законів у сфері протидії інформаційній агресії та розвитку системи забезпечення інформаційної безпеки України.
 Проведення науково-правових експертиз законопроектів згідно з тематикою досліджень.

		інформаційної агресії проти України, а також опрацювання відповідного досвіду і стандартів країн-членів ЄС і НАТО; 4) підготовка та систематизація пропозицій щодо правових засад подальшого розвитку системи забезпечення інформаційної безпеки України як однієї з найважливіших функцій держави в контексті трансформації систем міжнародної і національної безпеки та євроінтеграції України.				
2.	<p>Теоретичні та організаційно-правові засади становлення системи військової юстиції та розвитку законодавства у сфері оборони України</p> <p>№0123 U100417 від 21.01.2023 експертний висновок НАН України від 01.12.2022 р. № 121/55</p>	<p>Напрямок дослідження відповідає стратегічним цілям щодо забезпечення безпеки і оборони та євроатлантичної інтеграції України, державним зобов'язанням щодо адаптації законодавства України до законодавства країн-членів ЄС у зв'язку із набуттям Україною статусу кандидата у члени ЄС, а також визначених Угодою про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27 червня 2014 року;</p> <p>Стратегії національної безпеки України, затвердженій Указом Президента України від 14 вересня 2020 року № 392/2020; Стратегії воєнної безпеки України, затвердженій Указом Президента України від 25 березня 2021 року № 121/2021; Указу Президента України від 30 вересня 2019 року № 722/2019 «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року»; Указу Президента України від 8 листопада 2019 року № 837/2019 «Про невідкладні заходи з проведення реформ та зміцнення держави»; Угоді між Україною та Європейським Союзом щодо статусу Консультативної місії Європейського Союзу з реформування сектору цивільної безпеки України від 17 листопада 2014 року, ратифікованої Верховною Радою України 04 лютого 2015 року; Угоді між Урядом України та Організацією Північноатлантичного договору про статус Представництва НАТО в Україні від 22 вересня 2015 року, ратифікованої Верховною Радою України 04 лютого 2016 року;</p> <p>законам України «Про національну безпеку України», «Про оборону», «Про Збройні Сили України» та ін.,</p> <p>Стратегії розвитку Національної академії правових наук України на 2021 – 2025 роки, якою визначено пріоритетні напрями фундаментальних досліджень з питань правового забезпечення у сфері національної безпеки і оборони.</p> <p><i>Завдання роботи:</i></p>		Профільні комітети та апарат ВР України; Апарат РНБО України; МО України; ГШ ЗСУ; СБ України; Мінюст України; Офіс Генерального прокурора	2023-2027	<p>Розробка теоретичних та організаційно-правових засад, принципів, методологічних, доктринальних, концептуальних положень щодо становлення системи військової юстиції та правового забезпечення у сфері оборони в умовах гібридної війни та збройної агресії проти України, європейської та євроатлантичної інтеграції України.</p> <p>Анотований звіт за темою.</p> <p>Монографія, статті, збірники. <i>(Згідно результативних показників виконання бюджетної програми 6581040 на 2024 рік ДНУ ІБП НАПрН України).</i></p> <p>Розробка нормативно-правових актів України, що стосуються системи військової юстиції та розвитку законодавства у сфері оборони України.</p> <p>Проведення науково-правових експертиз законопроектів згідно з тематикою досліджень.</p>

		<p>- дослідження теоретичних основ та методологічних підходів з проблем правового регулювання суспільних відносин у сфері оборони, становлення і розвитку системи військової юстиції та розвитку національного законодавства з питань оборони в умовах реальних воєнних загроз національній безпеці України, збройної агресії РФ, європейської та євроатлантичної інтеграції України;</p> <p>- опрацювання історико-правових засад формування системи військової юстиції України, становлення і розвитку системи правового забезпечення оборони України в умовах зміни світового та регіонального правопорядку, аналіз правових та організаційних аспектів формування і реалізації державної політики у сфері оборони та її законодавчого забезпечення;</p> <p>- вивчення теоретико-правових засад формування сучасної системи правового забезпечення оборони та воєнної безпеки, досвіду держав-членів Європейського Союзу і НАТО щодо вирішення завдань правового забезпечення оборони, організації та діяльності системи військової юстиції;</p> <p>- підготовка та систематизація пропозицій щодо удосконалення і розвитку правових основ забезпечення оборони, організації та діяльності системи військової юстиції в умовах європейської та євроатлантичної інтеграції України, з урахуванням сучасної геополітичної та регіональної обстановки, існуючих потенційних, реальних загроз національній безпеці України.</p>					
3.	<p>Теоретичні та організаційно-правові основи забезпечення кібербезпеки об'єктів критичної інфраструктури та системи управління кризовими ситуаціями в умовах цифрової трансформації</p> <p>№ 0121U113916, експертний висновок НАН України від 18.10.2021 р. № 121/63</p>	<p>Напрямок дослідження відповідає стратегічним цілям щодо забезпечення національної безпеки і оборони, повоєнного відновлення і розвитку, європейської та євроатлантичної інтеграції України, а також державним зобов'язанням щодо адаптації законодавства України до законодавства країн-членів ЄС у зв'язку із набуттям Україною статусу кандидата у члени ЄС та передбачених Угодою про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27 червня 2014 року;</p> <p>Стратегії національної безпеки України, затвердженій Указом Президента України від 14 вересня 2020 року № 392/2020; Стратегії інформаційної безпеки України, затвердженій Указом Президента України від 15 жовтня 2021 року № 685/2021; Указу Президента України від 30 вересня 2019 року № 722/2019 «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року»; Указу Президента</p>			<p>Профільні комітети та апарат ВР України; Апарат РНБО України; Національний координаційний центр кібербезпеки; ДССЗЗІ України; Мінцифри України; СБ України; Національна поліція; МО України</p>	2022-2025	<p>Напрацювання концептуальних, науково-методичних і організаційно-правових підходів до побудови системи захисту об'єктів критичної інфраструктури та управління кризовими ситуаціями в процесі цифрової трансформації, з урахуванням правової, соціально-філософської та методологічної складових, акцентованих на забезпеченні безпеки людини, суспільства, держави на тлі реальності, що трансформується. Виконання НДР сприятиме формуванню теоретичних основ та практичних рекомендацій захисту критичної інфраструктури та</p>

України від 8 листопада 2019 року № 837/2019 «Про невідкладні заходи з проведення реформ та зміцнення держави»; рішенню РНБО України від 27 січня 2016 року «Про Стратегію кібербезпеки України», введеного в дію Указом Президента України від 15 березня 2016 року №96/2016; рішенню РНБО України від 28 квітня 2014 року «Про заходи щодо вдосконалення формування та реалізації державної політики у сфері інформаційної безпеки України», введеного в дію Указом Президента України № 449/2014 від 1 червня 2014 року;

законам України «Про національну безпеку України», «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України»; «Про ратифікацію Конвенції про кіберзлочинність»;

Постанові Кабінету Міністрів України від 9 жовтня 2020 р. № 943 «Деякі питання об'єктів критичної інформаційної інфраструктури»; Постанові Кабінету Міністрів України № 518 від 19 червня 2019 року «Про затвердження Загальних вимог до кіберзахисту об'єктів критичної інфраструктури»;

пріоритетним завданням та заходам Річних національних програм під егідою Комісії Україна – НАТО.

Стратегії розвитку Національної академії правових наук України на 2021 – 2025 роки, якою визначено пріоритетні напрями фундаментальних досліджень в інформаційній сфері та сфері цифрової трансформації, а також у сфері національної безпеки і оборони.

Завдання роботи:

- узагальнити та систематизувати теоретичні основи захисту критичної інфраструктури та системи управління кризовими ситуаціями в процесі цифрової трансформації кібербезпеки;
- дослідити зарубіжний досвід захисту критичної інфраструктури та системи управління кризовими ситуаціями в процесі цифрової трансформації кібербезпеки і виявити оптимальні напрями його адаптації до національної практики;
- аргументувати концепцію державної політики захисту критичної інфраструктури та системи управління кризовими ситуаціями в процесі цифрової трансформації кібербезпеки;
- удосконалити методичні засади аналітичного забезпечення захисту критичної інфраструктури та системи управління кризовими ситуаціями в процесі цифрової трансформації кібербезпеки;
- запропонувати напрямки підвищення ефективності

системи управління кризовими ситуаціями відповідно до міжнародних стандартів та з урахування зарубіжного досвіду партнерських країн, що сприятиме суттєвому підвищенню його ефективності. У процесі реалізації проекту додатково планується розроблення (в межах можливості) дослідної моделі (прототипу) захисту критичної інфраструктури та системи управління кризовими ситуаціями.

Анотований звіт за темою.

Монографія, наукові статті, збірники. *(Згідно результативних показників виконання бюджетної програми 6581040 на 2024 рік ДНУ ІБП НАПрН України)*

Науковий супровід, розробка пропозицій та рекомендацій щодо нормативно-правових актів України, а також проведення науково-правових експертиз законопроектів в частині тематики наукового дослідження.

		<p>організаційно-правових механізмів забезпечення кібербезпеки об'єктів критичної інфраструктури;</p> <ul style="list-style-type: none"> - запропонувати форми міжвідомчої та державно-приватної взаємодії у процесі захисту національної критичної інфраструктури; - обґрунтувати концептуальні підходи формування системи правового регулювання суспільних відносин, що виникають у процесі захисту національної критичної інфраструктури та розробити нормативно-правові засади забезпечення кібернетичної безпеки в умовах створення і використання державної критичної інформаційної інфраструктури; - дослідити зарубіжні правові та технологічні підходи в сфері створення і використання критичної інформаційної інфраструктури (на прикладі США, Великобританії і Канади); - дослідити підходи, що застосовуються міжнародними організаціями (ООН, Європейський союз) у сфері забезпечення безпеки критичної інформаційної інфраструктури; - оцінка стійкості функціонування національної критичної інформаційної інфраструктури; - визначити і систематизувати виклики, загрози та ризики, що виникають при створенні та використанні критичної інформаційної інфраструктури в Україні. 					
4.	<p>Організаційно-правові й технологічні засади розвитку системи нормативно-правової інформації та парламентського контролю в умовах цифровізації</p> <p>№ 0121U100234, експертний висновок НАН України від 14.09.2020р. №121/29-3</p>	<p>Напрямок дослідження відповідає стратегічним цілям повоєнного відновлення і розвитку, європейської та євроатлантичної інтеграції України та державним зобов'язанням щодо адаптації законодавства України до законодавства країн-членів ЄС;</p> <p>законами України "Про статус народного депутата України", "Про регламент Верховної Ради України", "Про комітети Верховної ради України", "Про тимчасові слідчі комісії і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України", «Про ратифікацію Додаткового протоколу до Європейської хартії місцевого самоврядування на право участі у справах органу місцевого самоврядування», «Про співробітництво територіальних громад», «Про добровільне об'єднання територіальних громад», «Про засади державної регіональної політики»; «Про інформацію»; «Про науково-технічну інформацію»; «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні»; «Про телебачення і радіомовлення»; «Про державну таємницю»; «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах»; «Про телекомунікації»; «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України»;</p>			<p>Профільні комітети та Апарат ВР України; Офіс Президента України; Секретаріат Кабінету Міністрів України; Мінцифри України</p>	<p>2021-2025</p>	<p>Розробка організаційно-правових і технологічних засад, пропозицій і рекомендацій щодо принципів, концептуальних, методологічних положень організації ефективного парламентського контролю та розвитку національної системи нормативно-правової інформації в умовах цифровізації усіх рівнів державного управління та місцевого самоврядування, розбудови електронного парламенту та внутрішньої реформи Верховної Ради України.</p> <p>Виконання проекту дозволить перевести практичні питання реалізації здійснення парламентського контролю на якісно новий рівень та суттєво підвищить ефективність цього</p>

«Про електронні документи та електронний документообіг»; «Про електронний цифровий підпис»; «Про доступ до публічної інформації»; «Про захист персональних даних»; «Про електронні довірчі послуги»; «Про співробітництво територіальних громад»;

Постановам Верховної Ради України “Про перелік, кількісний склад і предмети відання комітетів Верховної Ради України дев'ятого скликання”, “Про структуру апарату Верховної Ради України”, “Про затвердження Положення про помічника-консультанта народного депутата України”, «Про Рекомендації парламентських слухань з питань розвитку інформаційного суспільства в Україні», «Про План законодавчого забезпечення реформ в Україні»; Розпорядженням Голови Верховної Ради України “Положення про порядок роботи у Верховній раді України із проектами законів, постанов, інших актів Верховної Ради України”, “Положення про порядок роботи з документами у Верховній Раді України”, “Положення про Апарат Верховної Ради України”, “Положення про веб-ресурси Верховної Ради України”, Правила оформлення проектів законів та основні вимоги законодавчої техніки;

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 21.11.2007 р. № 1035-р «Про схвалення Концепції сприяння органами виконавчої влади розвитку громадянського суспільства»; від 05.04. 2012 р. № 220-р. План дій з впровадження в Україні Ініціативи «Партнерство «Відкритий Уряд»; від 15.05. 2013 р. № 386-р. «Про схвалення Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні»; від 22.09.2016 р. № 688-р «Деякі питання реалізації Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні»; від 22.09.2016 р. № 686-р «Деякі питання приєднання до Міжнародної хартії відкритих даних»;

Стратегії розвитку Національної академії правових наук України на 2021 – 2025 роки, затвердженій постановою Загальних зборів НАПрН України №12-21 від 12.03.2021, якою визначено пріоритетні напрями фундаментальних досліджень з питань правового забезпечення в інформаційній сфері та сфері цифрової трансформації.

Завдання роботи:

- аналіз характеру, спрямованості та повноти інформаційних потоків нормативно-правової інформації в умовах децентралізації влади;
- визначення правових проблем здійснення парламентського контролю та подальшого розвитку

контролю.

В процесі виконання роботи буде, у межах можливості, розроблено дослідну модель (прототип) організаційно-програмного комплексу парламентського контролю.

Анотований звіт за темою.

Науково-практичний посібник, науково-методичні матеріали, наукові статті, збірники. *(Згідно результативних показників виконання бюджетної програми 6581040 на 2024 рік ДНУ ШБП НАПрН України).*

Пропозиції щодо внесення необхідних змін до існуючих нормативно-правових актів, які регулюють діяльність Верховної Ради України та її комітетів, органів місцевого самоврядування з метою забезпечення ефективного здійснення парламентського контролю в умовах децентралізації влади.

Проведення науково-правових експертиз законопроектів згідно з тематик досліджень.

Інформаційне супроводження та формування у взаємодії з Управлінням комп'ютеризованих систем Апарату Верховної Ради України БД «Законодавство».

		<p>системи нормативно-правової інформації;</p> <ul style="list-style-type: none"> - розробка моделі взаємоспрямованих інформаційних потоків під час здійснення нормотворчої і законодавчої діяльності на рівні «Верховна Рада України – орган місцевого самоврядування», «комітет Верховної Ради України – комітет Верховної Ради України»; - оцінка ризиків і загроз в ході обігу інформації при здійсненні нормотворчої і законодавчої діяльності; - пошук організаційно-правових методів і засобів забезпечення кібернетичної безпеки обігу інформації в ході нормотворчої і законодавчої діяльності; - розробка та апробація робочої моделі парламентського контролю в умовах цифровізації; - формування і контентний аналіз змісту електронних баз даних нормативно-правових актів в галузі держави і права, як основи створення національної системи нормативно-правової інформації в Україні; - встановлення правових проблем здійснення парламентського контролю та подальшого розвитку системи нормативно-правової інформації. 					
5.	<p><i>Концептуальні засади правового забезпечення цифрової та соціальної трансформації в контексті сталого розвитку України № 0123U _____, експертний висновок НАН України від _____ . № _____</i></p>	<p>Тема і напрям дослідження відповідають стратегічним цілям щодо повоєнного відновлення і розвитку, європейської та євроатлантичної інтеграції України, а також державним зобов'язанням щодо адаптації законодавства України до законодавства країн-членів ЄС у зв'язку із набуттям Україною статусу кандидата у члени ЄС та визначених Угодою про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27 червня 2014 року;</p> <p>законам України: «Про стимулювання розвитку цифрової економіки», «Про електронну комерцію», «Про електронні комунікації», «Про електронні довірчі послуги», «Про публічні електронні реєстри», «Про інформацію», «Про захист персональних даних», «Про доступ до публічної інформації», «Про науково-технічну інформацію», «Про національну програму інформатизації», «Про медіа»;</p> <p>Указу Президента України від 30 вересня 2019 року № 722/2019 «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року»; Указу Президента України від 8 листопада 2019 року № 837/2019 «Про невідкладні заходи з проведення реформ та зміцнення держави»;</p> <p>«Національній економічній стратегії на період до 2030 року», затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 3 березня 2021 р. № 179; Державній стратегії</p>			<p>Профільні комітети та Апарат ВР України; Офіс Президента України; Апарат РНБО України; Секретаріат Кабінету Міністрів України; Мінцифри України.</p>	<p>2024-2027</p>	<p>Розробка теоретичних та організаційно-правових засад, принципів, методологічних, доктринальних, концептуальних положень щодо правових засад розвитку системи забезпечення інформаційної безпеки та протидії інформаційній агресії в умовах гібридної війни та інформаційної агресії проти України, трансформації систем міжнародної і національної безпеки та євроінтеграції України.</p> <p>Анотований звіт за темою.</p> <p>Монографія, наукові статті, збірники. <i>(Згідно результативних показників виконання бюджетної програми 6581040 на 2024 рік ДНУ ІБІ НАПрН України)</i></p> <p>Науковий супровід, розробка пропозицій та рекомендацій щодо нормативно-правових актів України, проведення науково-правових експертиз в частині тематики наукового дослідження.</p>

регіонального розвитку на 2021-2027 роки, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2020 р. № 695; Постанові КМУ від 30 січня 2019 р. № 56 «Деякі питання цифрового розвитку»; Постанові КМУ від 2 грудня 2020 року № 1556-р «Про схвалення Концепції розвитку штучного інтелекту в Україні»; Розпорядженню КМУ від 17 листопада 2021 р. № 1467-р. «Про схвалення Стратегії здійснення цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації системи управління державними фінансами на період до 2025 року та затвердження плану заходів щодо її реалізації»; «Концепції розвитку Цифрових компетентностей», затвердженій розпорядженням КМУ від 3 березня 2021 р. № 167-р; Розпорядженню КМУ від 21 серпня 2019 р. № 686-р. «Питання збору даних для моніторингу реалізації цілей сталого розвитку»;

Стратегії розвитку Національної академії правових наук України на 2021 – 2025 роки, затвердженій постановою Загальних зборів НАПрН України №12-21 від 12.03.2021, якою визначено пріоритетні напрями фундаментальних досліджень з питань правового забезпечення в інформаційній сфері та сфері цифрової трансформації.

Завдання роботи:

1) дослідження теоретичних основ міжнародно-правових актів, європейського та національного законодавства, правового регулювання суспільних відносин щодо національного та транскордонного застосування досягнень четвертої промислової революції у процесі цифрової та соціальної трансформації з метою забезпечення сталого розвитку та євроінтеграції України;

2) опрацювання теоретико-правових, філософських, психологічних, нейробіологічних та методологічних засад визначення парадигми правового регулювання застосування цифрових технологій, насамперед автономних роботів, технологій штучного інтелекту, а також технологій Інтернету речей, блокчейн, хмарних обчислень, великих даних тощо. Дослідження правових концепцій забезпечення досягнення цілей сталого розвитку та євроінтеграції України;

3) вивчення теоретичних правових та етичних засад формування правового забезпечення проектування, виробництва та національного та транскордонного застосування цифрових технологій, зокрема автономних роботів, технологій штучного інтелекту, робототехніки, блокчейн, хмарних обчислень, великих даних тощо. Дослідження особливостей правового регулювання

застосування досягнень четвертої промислової революції у сферах соціальної активності, які є національними пріоритетами для сталого розвитку та євроінтеграції України;

4) підготовка та систематизація пропозицій щодо формування системи національного та міжнародного правового забезпечення процесів цифрової та соціальної трансформації задля досягнення цілей сталого розвитку та євроінтеграції України на основі широкого впровадження та застосування цифрових технологій, зокрема автономних роботів, технологій штучного інтелекту, робототехніки, блокчейн, хмарних обчислень, великих даних тощо.

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ПРИВАТНОГО ПРАВА І ПІДПРИЄМНИЦТВА ІМЕНІ АКАДЕМІКА Ф. Г. БУРЧАКА НАПРН УКРАЇНИ

1.	<p>Правове забезпечення соціального спрямування економіки України та бізнесу в сучасних умовах цифровізації, глобалізації, появи нових загроз суспільному благополуччю.</p> <p>РК УкрІНТЕІ № 0122U000064</p> <p>Рішення Експертної ради від 13 жовтня 2021 р № 3 (лист від 18.10.2020 р. № 121/59)</p>	<p>Відповідність державним пріоритетам</p> <p>1) Угоді про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами – членами, з іншої сторони. Стаття 22 Боротьба зі злочинністю та корупцією. 2) Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої постановою Кабінету Міністрів України від 12 червня 2020 р. № 471. У Довгострокових пріоритетах діяльності Уряду: 15.4. Туризм (Розвиток державно-приватного партнерства в туризмі). 16.4. Належне забезпечення та освіта військовослужбовців (Удосконалення законодавства щодо соціального захисту пенсіонерів, ветеранів та модернізація системи переходу з військової кар'єри на цивільну). 17. МЗС (17.1. Протидія агресії Російської Федерації політико-дипломатичними засобами. Забезпечення притягнення Російської Федерації до відповідальності в міжнародних судових інстанціях за порушення міжнародного права по відношенню до України та її громадян). 17.2. Поглиблення співпраці з ключовими міжнародними партнерами (Підтримання сталого політичного діалогу, створення сприятливих рамок для активізації торговельно-економічного співробітництва між Україною та державами Групи семи і Групи двадцяти).</p> <p>3) Розпорядженню Кабінету Міністрів України від 24 січня 2020 р. № 66-р «Про схвалення Концепції реалізації державної політики у сфері сприяння розвитку соціально відповідального бізнесу в Україні на період до 2030 року» (в цілому).</p> <p>Завдання дослідження на весь період Тема зорієнтована на вирішення комплексної проблеми,</p>			<p>Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Верховний Суд</p>	<p>2022-2025</p>	<p>1 монографія (навчальний посібник), 21 наукова стаття у фахових виданнях, 1 публікація у виданні, що індексуються у Scopus та Web of Science Core Collection, 17 тез доповідей (повідомлень), 1 законопроект, 5 науково-експертних висновків, 1 науковий захід.</p> <p>Впровадження результатів спрямовано на пошук правових механізмів співпраці, приклади якої мають місце в ЄС, в тому числі інституційне публічно-приватне партнерство для вирішення стратегічних завдань Євросоюзу, його економіки, екології, охорони здоров'я, інноваційного розвитку.</p>
----	---	---	--	--	--	-------------------------	---

		<p>що зачіпає основні види суспільних відносин (і, відповідно, основні галузі права) і як така не знайшла ще належного наукового дослідження, оскільки досліджуються лише окремі її аспекти з урахуванням наукової спеціалізації дослідників (цивільне право; господарське право; екологічне право; адміністративне право тощо) та методів, які застосовуються відповідною галуззю права. Разом з тим, ефективність наукового дослідження зазначеної проблематики залежить від комплексного бачення проблеми і, відповідно, від комплексного дослідження пов'язаних з нею відносин та комплексності визначення так званих Правил гри у сфері економіки, а, отже, і використання при цьому кодифікованого акту, що визначає основні засади соціально-спрямованої економіки без претензій на тотальне регулювання цієї складної сфери. Зазначена обставина зумовлює і необхідність визначення, який саме кодифікований акт має забезпечити соціальне спрямування економіки України, тобто збалансоване врахування як інтересів суспільства та його економічної сфери, так і приватних інтересів суб'єктів підприємництва, споживачів, інших учасників господарського життя.</p> <p>Формування теоретично-прикладних та методологічних засад правового забезпечення соціального спрямування економіки та бізнесу в умовах цифровізації, появи нових загроз суспільному благополуччю у контексті з найкращими світовими стандартами; визначення спрямування та змісту комплексного правового регулювання (господарсько-правового, цивільно-правового, адміністративно-правового) відносин у сфері економіки з метою попередження та мінімізації загроз суспільному благополуччю та соціального забезпечення економіки України в умовах цифровізації, глобалізації, розвитку громадянського суспільства та появи нових тенденцій в суспільному житті, зумовлених мало прогнозованими обставинами (катаклізмами природного, техногенного, суспільного характеру тощо).</p>					
2.	<p>Вплив свроінтеграції та діджитал-трансформацій на розвиток приватного права України</p> <p>РК УкрІНТЕІ № 0121U100028</p>	<p>Відповідність державним пріоритетам</p> <p>1) Угоді про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. Розділ IV. Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею. Глава 6. Заснування підприємницької діяльності, торгівля послугами та електронна торгівля. Глава 15. Механізм посередництва. Розділ V. Економічне та галузеве співробітництво. Глава 14. Інформаційне суспільство.</p>			<p>Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Верховний Суд</p>	<p>2021-2025</p>	<p>1 монографія, 1 збірник наукових праць, 15 наукових статей у фахових виданнях, 1 публікація у виданнях, що індексуються у Scopus та Web of Science Core Collection, 8 тез доповідей (повідомлень), 1 законопроект, 5 науково-експертних висновків, 1 науковий захід.</p>

	<p>Рішення Експертної ради від 15 липня 2020 р № 3 (лист від 14.09.2020 р. № 121/29-11)</p>	<p>2) Указу Президента України № 722/2019 від 30.09.2019 «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року»: 8. Сприяння поступальному, всеохоплюючому та сталому економічному зростанню, повній і продуктивній зайнятості та гідній праці для всіх; 10. Скорочення нерівності; 16. Сприяння побудові миролюбного и відкритого суспільства в інтересах сталого розвитку, забезпечення доступу до правосуддя для всіх і створення ефективних, підзвітних та заснованих на широкій участі інституцій на всіх рівнях.</p> <p>3) Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої постановою Кабінету Міністрів України від 12 червня 2020 р. № 471. У Довгострокових пріоритетах діяльності Уряду: 1. Шлях до Європи (Віце-прем'єр-міністр з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України). 1.1.Європейська інтеграція (Налагодження Урядово-Парламентської взаємодії щодо наближення законодавства України до права ЄС відповідно зобов'язань у рамках Угоди про асоціацію). 2. Мінцифри (Віце-прем'єр-міністр). 2.1. Розвиток адміністративних послуг та їх цифровізація (Цифрова трансформація пріоритетних галузей та сфер суспільного життя)</p> <p>Завдання дослідження на весь період Визначення стану та перспектив удосконалення захисту особистих немайнових та майнових прав з огляду на приведення законодавства України до європейських стандартів захисту прав людини та основоположних свобод, процеси євроінтеграції в умовах становлення та розвитку цифрового суспільства; розробка напрямків і способів удосконалення цивільного та господарського судочинства в умовах апроксимації законодавства України до права Європейського Союзу та цифрових трансформацій як глобального виклику.</p>				<p>Соціально-економічний ефект від дослідження полягає в тому, що впровадження його результатів дозволить:</p> <ul style="list-style-type: none"> - визначити концепцію адаптації національного цивільного законодавства до сучасних умов розвитку цифрових технологій в умовах євроінтеграції; - підвищити конкурентоспроможність національної економіки в умовах цифрового суспільства; - сприяти підвищенню ефективності судового захисту на умовах збільшення доступності судочинства; - розширити спектр способів захисту прав людини з використанням диспозитивних засад, сприяти зменшенню навантаження на державний суд з подальшим зменшенням економічного навантаження на державний бюджет; - імплементувати в національне законодавство України міжнародних, зокрема європейських, стандартів правосуддя.
3.	<p>Теоретичні та практичні проблеми реалізації завдань цивільного та господарського судочинства в Україні</p> <p>РК УкрІНТЕІ № 0121U100029</p> <p>Рішення Експертної ради від 15 липня 2020 р № 3 (лист від</p>	<p>Відповідність державним пріоритетам</p> <p>1) Угоді про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. Стаття 14. Верховенство права та повага до прав людини і основоположних свобод; Стаття 24 Поступове наближення. Поступове наближення законодавства України до права ЄС.</p> <p>2) Указу Президента України № 722/2019 від 30.09.2019 «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року»: 16. Сприяння побудові миролюбного и відкритого суспільства в інтересах сталого розвитку, забезпечення доступу до правосуддя для всіх і створення ефективних,</p>		<p>Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Верховний Суд</p>	<p>2021-2024</p>	<p>1 монографія, 2 збірника наукових праць (коментарів законодавства), 5 наукових статей у фахових виданнях, 1 публікація у виданнях, що індексуються у Scopus та Web of Science Core Collection, 5 тез доповідей (повідомлень), 1 законопроект, 4 науково-експертні висновки, 1 науковий захід.</p> <p>Соціально-економічний ефект від дослідження полягає в тому, що</p>

	<p>14.09.2020 р. № 121/29-10)</p>	<p>підзвітних та заснованих на широкій участі інституцій на всіх рівнях.</p> <p>3) Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої постановою Кабінету Міністрів України від 12 червня 2020 р. № 471. У Довгострокових пріоритетах діяльності Уряду: 1. Шлях до Європи (Віце-прем'єр-міністр з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України). 1.1. Європейська інтеграція (Налагодження Урядово-Парламентської взаємодії щодо наближення законодавства України до права ЄС відповідно зобов'язань у рамках Угоди про асоціацію). 19. Мін'юст. 19.1. Права людини та доступ до правосуддя (Сприяння впровадженню електронного суду в Україні. Забезпечення належної взаємодії між державними інформаційними ресурсами для автоматичного обміну даними та усунення необхідності подання додаткових документів). 19.2. Захист права власності, ефективне правове регулювання (Збільшення ролі альтернативних методів вирішення спорів: створення ефективних систем медіації та третейських судів, арбітражів).</p> <p>Завдання дослідження на весь період</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. З'ясувати концептуальні підходи до визначення завдання цивільного та господарського судочинства. 2. Розкрити єдність та відмінність завдання цивільного та господарського судочинства. 3. Висвітлити генезу нормативного закріплення завдань цивільного судочинства на українських землях. 4. Охарактеризувати підходи до визначення завдання цивільного й господарського судочинства в інших країнах. 5. Розкрити сутність завдання цивільного та господарського судочинства в контексті положень Європейської конвенції про захист прав людини і основоположних свобод і практики ЄСПЛ. 6. Окреслити зміст завдання цивільного та господарського судочинства в Україні. 7. Встановити зв'язок між завданням і принципами цивільного та господарського судочинства. 8. Розкрити особливості реалізації завдання цивільного та господарського судочинства в провадженнях, процедурах і на різних стадіях 				<p>впровадження його результатів може дозволити:</p> <ul style="list-style-type: none"> - судам здійснювати справедливий і публічний розгляд і вирішення цивільних і господарських справ упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, передбаченим законом, з метою захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб, інтересів держави, в т.ч. щодо відшкодування шкоди внаслідок військової агресії РФ; - підвищити рівень доступу осіб до правосуддя; - наблизити цивільне та господарське судочинство в Україні до європейських стандартів відправлення правосуддя й адаптувати відповідне процесуальне законодавство України до права ЄС.
4.	<p>Приватноправові засади реалізації житлової політики в умовах євроінтеграції</p> <p>РК УкрІНТЕІ</p>	<p>Відповідність державним пріоритетам</p> <p>1) Угоді про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами – членами, з іншої сторони. Стаття 24 Поступове наближення. Поступове наближення законодавства України до права ЄС.</p>		<p>Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Верховний</p>	<p>2023-2026</p>	<p>1 збірник наукових праць (коментарів законодавства), 11 наукових статей у фахових виданнях, 1 публікація у виданнях, що індексуються у Scopus та Web of Science Core</p>

<p>№ 0123U100003</p> <p>Рішення Експертної ради від 19 жовтня 2022 р № 4 (лист від 01.12.2022 р. № 121/59)</p>	<p>2) Указу Президента України № 722/2019 від 30.09.2019 «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року»: 8. Сприяння поступальному, всеохоплюючому та сталому економічному зростанню, повній і продуктивній зайнятості та гідній праці для всіх; 10. Скорочення нерівності.</p> <p>3) Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої постановою Кабінету Міністрів України від 12 червня 2020 р. № 471. У Довгострокових пріоритетах діяльності Уряду: 8.4. Житлова політика та благоустрій (Створення нової законодавчої бази щодо засад та механізмів державної житлової політики, у тому числі вдосконалення механізмів кредитно-фінансової допомоги на будівництво (придбання) житла, створення дієвого ринку орендного житла). 16.4. Належне забезпечення та освіта військовослужбовців (Забезпечення житлом військовослужбовців та членів їх сімей: реформування системи забезпечення житлом військовослужбовців, перехід на депозитно-монетарну систему та фіксація квартирної черги, проведення регулярного аудиту черги та постійне оновлення і висвітлення на сайті Міноборони актуальних списків військовослужбовців, що потребують забезпечення житлом. Формування на базі військових містечок системи автономних військових баз із необхідною інфраструктурою для розташування військових частин, з фондом службового житла та соціально-побутовою інфраструктурою для військовослужбовців та членів їх сімей).</p> <p>Завдання дослідження на весь період</p> <p>За умови оновлення житлового законодавства в межах кардинального реформування соціально-економічних відносин, внесення відповідних змін до чинного законодавства, що позначилися на практиці його застосування виникає нагальна потреба опанувати відносини, породжені практикою, науково проаналізувати чинне законодавство, визначити перспективи розвитку житлового законодавства як складової сучасного приватного права.</p> <p>Основним завданням дослідження є розробка науково-обґрунтованих пропозицій і рекомендацій по становленню та сталого розвитку приватного права в житловій сфері. Для досягнення визначеної цілі передбачається вирішення таких основних завдань: - розробити методологічні засади досліджень житлових відносин; - удосконалити напрямки реалізації права на задоволення житлової потреби (право на придбання житла); - встановити особливості права користування</p>			Суд		<p>Collection, 9 тез доповідей (повідомлень), 1 законопроект, 4 науково-експертні висновки, 1 науковий захід.</p> <p>В умовах євроінтеграції соціально-економічний ефект від дослідження передбачає розробку державної житлової політики відповідно до Конституції України, створенні рівних умов для забезпечення людини доступним житлом, створення відповідної нормативної бази, яка регулюватиме умови забезпечення фізичних осіб житлом та створення можливості функціонування ринкових структур у житловому господарстві, розробку правових інститутів, які забезпечують сталі економічне зростання та закріплюють соціальні стандарти.</p>
--	---	--	--	-----	--	---

		<p>конкретним жилим приміщенням у будинках державного, комунального житлового фонду соціального призначення;</p> <p>- встановити особливості виникнення та припинення права власності на житло приватного житлового фонду;</p> <p>- запропонувати шляхи усунення недоліків правового регулювання відносин утримання житлового фонду;</p> <p>- визначити шляхи удосконалення захисту суб'єктивних житлових прав та законних інтересів громадян, які врегульовані правовими нормами.</p>					
5.	<p>Правове забезпечення ринкових відносин в умовах євроінтеграції</p> <p>ПК УкрІНТЕІ № 0123U100002</p> <p>Рішення Експертної ради від 19 жовтня 2022 р № 4 (лист від 01.12.2022 р. № 121/58)</p>	<p>Відповідність державним пріоритетам</p> <p>Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. Розділ IV. Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею. Глава 6. Заснування підприємницької діяльності, торгівля послугами та електронна торгівля.</p> <p>Сприяє реалізації Указу Президента України № 722/2019 від 30.09.2019 «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року»: 8. Сприяння поступальному, всеохоплюючому та сталому економічному зростанню, повній і продуктивній зайнятості та гідній праці для всіх; 16. Сприяння побудові миролюбного и відкритого суспільства в інтересах сталого розвитку, забезпечення доступу до правосуддя для всіх і створення ефективних, підзвітних та заснованих на широкій участі інституцій на всіх рівнях.</p> <p>Відповідає Пріоритетним науковим напрямам фундаментальних досліджень у галузі держави і права Національної академії правових наук України на 2019–2023 роки, затвердженим постановою Бюро президії НАПрН України від 28.12.2018 р. № 143/4-Б та Основним науковим напрямом та найважливішим проблемам фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних, суспільних і гуманітарних наук Національної академії наук України на 2019-2023 роки, затверджених постановою Президії НАН України від 30.01.2019 № 301):</p> <p>2. проблеми формування національної правової системи України та її адаптація до європейського права:</p> <p>2.3. Співвідношення й взаємодія національного та міжнародного права; 2.19. Адаптація та гармонізація вітчизняного законодавства до законодавчих стандартів ЄС. 3.4.2. Правові науки; 3.4.2.2. Правові механізми забезпечення та захисту прав і свобод людини.</p> <p>Завдання дослідження на весь період</p> <p>В умовах подальшого шляху України до ринкової економіки та економічної інтеграції з Європейським союзом, зближення національної системи правового</p>			<p>Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Верховний Суд</p>	<p>2023-2026</p>	<p>1 монографія, 13 наукових статей у фахових виданнях, 1 публікація у виданнях, що індексуються у Scopus та Web of Science Core Collection, 10 тез доповідей (повідомлень), 1 законопроект, 4 науково-експертні висновки, 1 науковий захід.</p> <p>В умовах євроінтеграції оприлюднення результатів досліджень сприятиме підвищенню рівня правової культури та правосвідомості учасників цивільних та господарських правовідносин</p>

		регулювання господарської діяльності із господарським правом ЄС актуалізуються правові проблеми регулювання господарських відносин з позицій інституційної єдності сучасного суспільства (соціальної правової держави та недержавних, в тому числі економічних, утворень та структур). Розробка теорії правового забезпечення ринкових відносин в умовах сучасного суспільства передбачає побудову стратегічної моделі правового регулювання соціально-орієнтованої економіки в умовах воєнного часу та повоєнного оновлення, що має оновити наукові знання про місце сучасної економіки ринкового типу в структурі суспільства, актуалізувати принципи регулювання та саморегулювання ринкових відносин.				
6.	<i>Приватноправові засади регулювання корпоративних відносин в Україні відповідно до стандартів Європейського Союзу, РК УкрІНТЕІ № НОВА ТЕМА</i>	<p>Відповідність державним пріоритетам</p> <p>1) Угоді про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. Глава 6. Заснування підприємницької діяльності, торгівля послугами та електронна торгівля. Частина 2. Заснування підприємницької діяльності. Стаття 88. Національний режим і режим найбільшого сприяння; Стаття 91. Стандарти режиму для філій та представництв. Підрозділ 6. Фінансові послуги, Глава 10 Політика у сфері промисловості та підприємництва. Стаття 378. Глава 13. Законодавство про заснування та діяльність компаній, корпоративне управління, бухгалтерський облік та аудит.</p> <p>2) Указу Президента України № 722/2019 від 30.09.2019 «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року»: 8. Сприяння поступальному, всеохоплюючому та сталому економічному зростанню, повній і продуктивній зайнятості та гідній праці для всіх; 10. Скорочення нерівності.</p> <p>3) Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої постановою Кабінету Міністрів України від 12 червня 2020 р. № 471. У Довгострокових пріоритетах діяльності Уряду: 1. Шлях до Європи (Віце-прем'єр-міністр з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України). 1.1. Європейська інтеграція (Налагодження Урядово-Парламентської взаємодії щодо наближення законодавства України до права ЄС відповідно зобов'язань у рамках Угоди про асоціацію). 5. Мінекономіки. 5.1. Розвиток підприємництва (Створення сприятливих умов для розвитку та відновлення малого та середнього підприємництва, у тому числі шляхом зменшення регуляторного тиску та запровадження програм підтримки).</p> <p>Завдання дослідження на весь період</p>		Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Верховний Суд	2024-2026	<p>1 монографія, 1 збірник наукових праць (коментарів законодавства), 6 наукових статей у фахових виданнях, 1 публікація у виданнях, що індексуються у Scopus та Web of Science Core Collection, 4 тези доповідей (повідомлень), 1 законопроект, 3 науково-експертні висновки, 1 науковий захід.</p> <p>Дослідження теоретичних та практичних засад правового регулювання корпоративних і членських відносин в Україні та країнах ЄС дозволить сформулювати наукові погляди та правотворчі ідеї щодо правової сутності корпоративних і членських відносин у контексті рекодифікації Цивільного кодексу України, удосконалити в спеціальних правових актах механізм правового регулювання корпоративних і членських відносин згідно вітчизняних приватноправових засад та ефективних стандартів європейського права, а також запропонувати нові правові рішення в умовах післявоєнного відновлення економіки держави.</p>

		<p>Будуть проаналізовані нормативні та локальні правові акти, що регулюють правовий статус юридичних осіб приватного права, буде проведено комплексний аналіз корпоративних і членських відносин згідно рекомендацій, директив, регламентів Європейського Союзу, буде охарактеризовано сутність корпоративних і членських відносин у доктрині приватного права відповідно до приватноправових засад, буде запропоновано удосконалені підходи до механізму правового регулювання корпоративних і членських відносин, буде розкрито особливості здійснення підприємницької діяльності непідприємницькими юридичними особами. Впровадження результатів дослідження дозволить забезпечити належну основу для удосконалення корпоративного законодавства України та його гармонізації із законодавством країн Європейського Союзу. Зокрема, йде мова про діджиталізацію правових процесів та удосконалення правових інститутів корпоративного права для розвитку підприємництва України на прозорих та справедливих принципах права.</p>					
--	--	---	--	--	--	--	--